La Verge de la Guarda

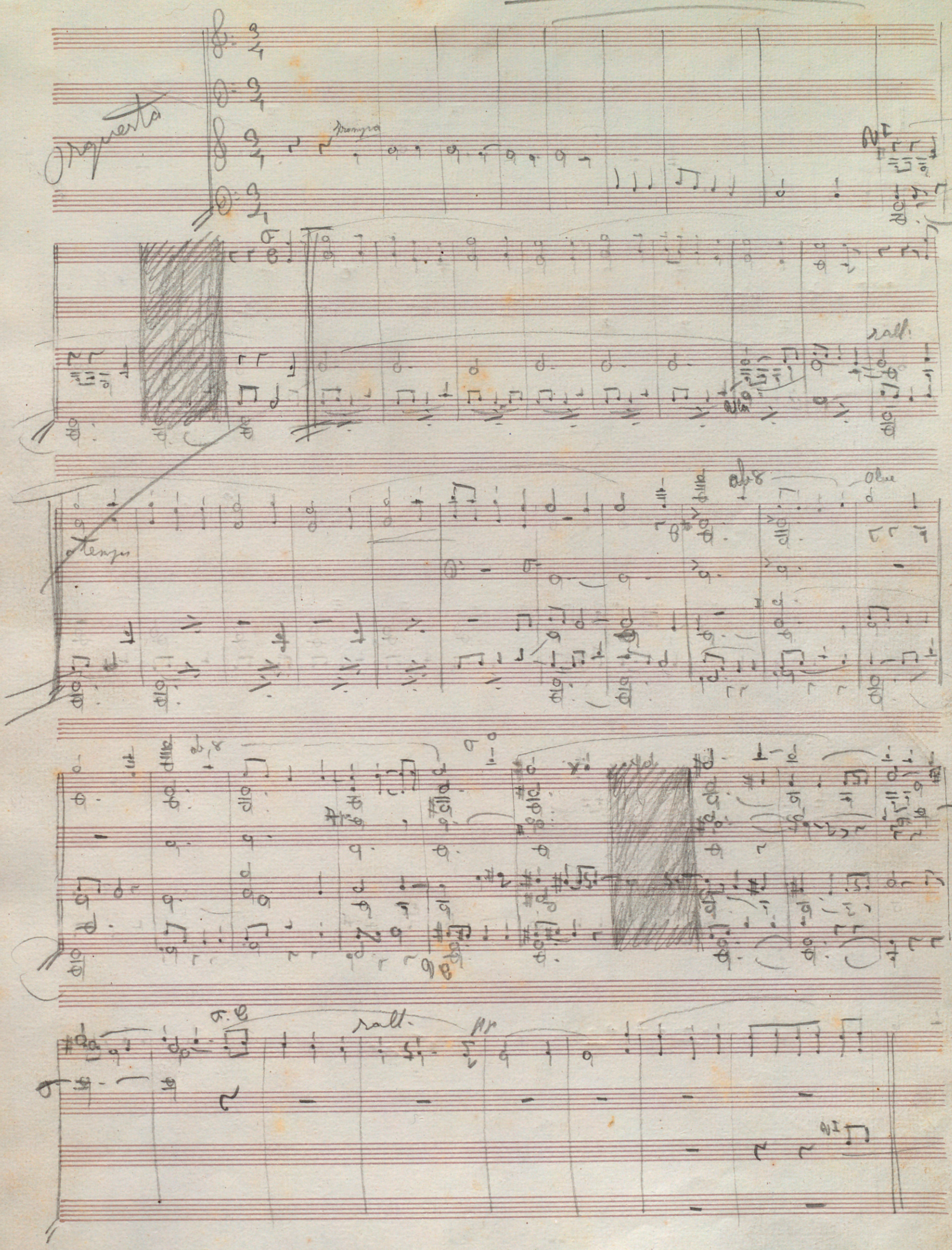

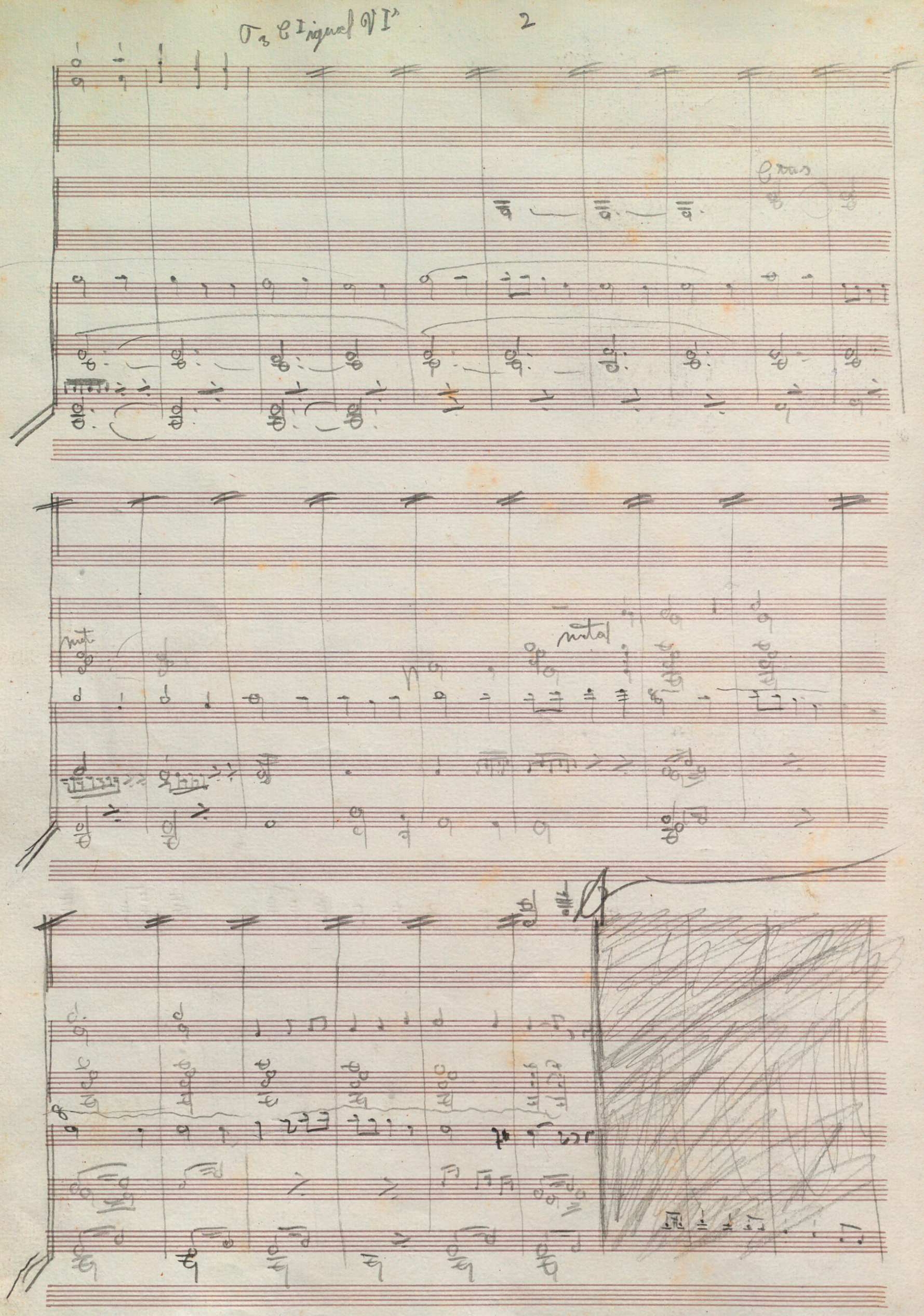
Cres
mot
mot

B

Solo 8

Andantino

Cara

Oh Verge de la guarda mi la gro sa, Patrona

de la mar! Son te nos nostras ni dan z ri que sas Nos

tem lo cor qua nyat Verge del cel Pa tro na de la se rra Pun

tal de nos tra llar Be ne heix a ton pa ble que t'a do ra Al

Alegretto

peu de ton al tar

Nº I Allegret

Pera

Fell amant

Bel ma ri na ret N'he fe ta pes ca da Qu'he tro bat un cur al fons de la xarxa Lo

Cor qu'e tro bat Ba ten en las ma llas ni ne ta-a mo ro sa Lo bus ca a la platxa No'l

bus quis pa no Qu'el tinch a la bar ca Si-es que nols ton cur Jo t'en donch un

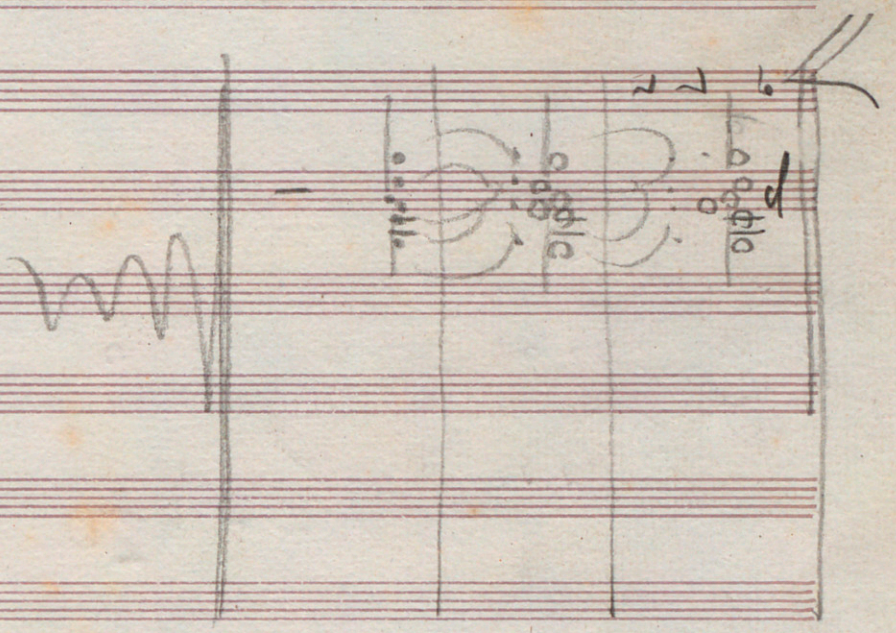

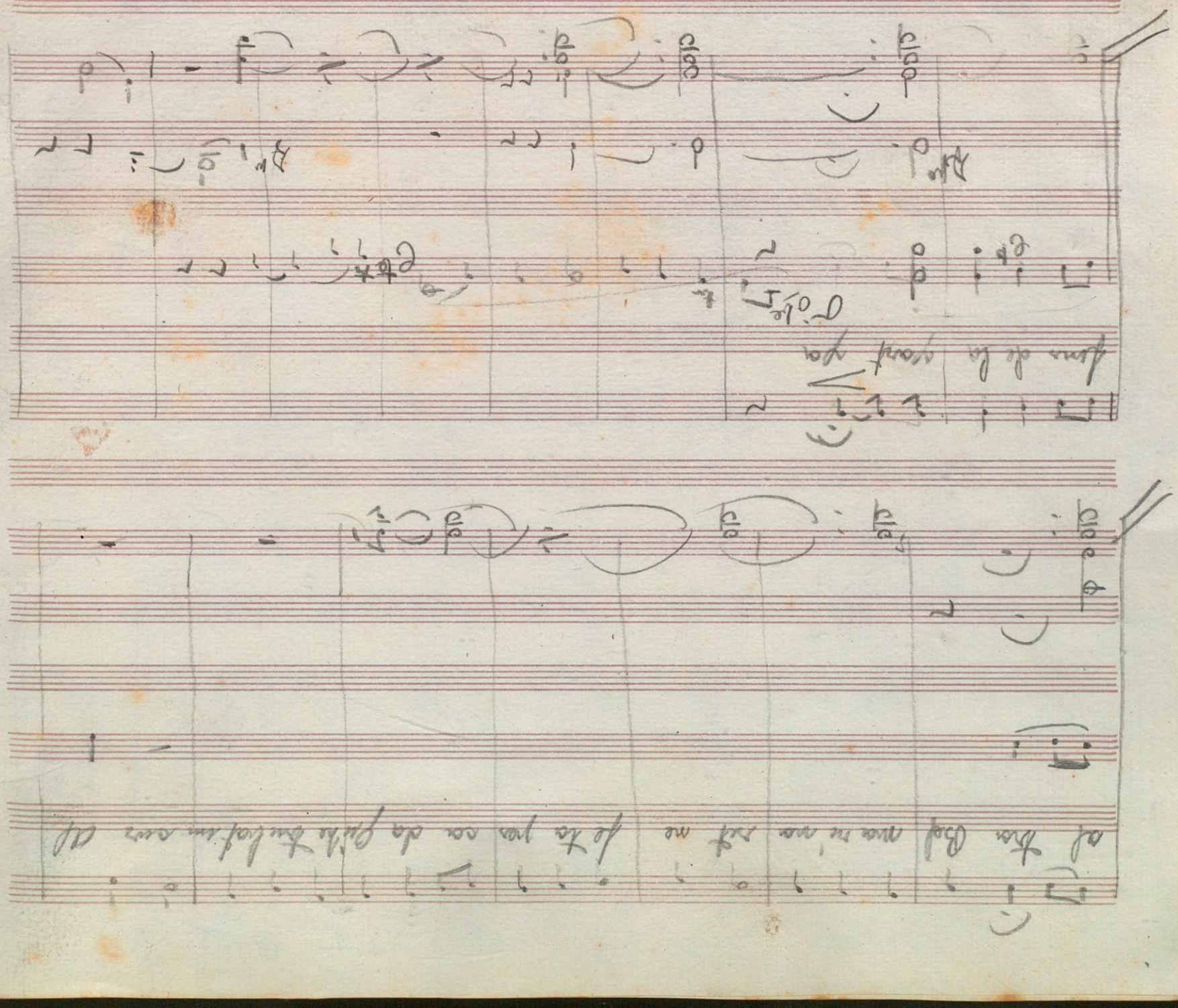

al tra Bel ma ri na rit ne fe ta per ca da Qu'he tru bat un cur Al

fins de la part pa

Duet Sin y Pere

N II

Sin

Pere

Orquesta

Pere

tel ni o la D'o bor bos ca na Ha qu'en ga la na Jar din d'a mor Es

Pere

tel que lui lla Per sa'her mu su ra Y ab llam tam pu ra Com la del Sol

Pere

Ab tu jo pen su de nit y di a Y ets na-a le gri a Y ets mon con sol

Lin

Pere

Ten dra es pe ran ça dol ça ça de na Dins de mi sen ta ba tre en mon cor; Ah hels de dit y a te mors de pe na

Lin

Som nis de gloria Som nis d'a mor

Recitat

Va ser ta par la qu'a no ro

Lin

si da Va des per tar me dols so fri ment I jo te ti no y es te - u na

Castures

cre.

Troja

Lin

ni da Es ten per sem pre per sem pre mon pen sa ment

3/8

Lin

Pere

Y si'l

Si es que mo ru des te rrat en la

di a es a rri bat De dei yar ta com pa nye ra Guar da re ton re cor Pe ra guar da

eluy ta vu daz pe ra No l'al ni dis may No l'al ni dis may al

re ton re cord ton re dat e guar dat dintre dels cors

Pe ra No l'al ni dis may al cor t'has es ti mat Bat l'a mor dintre dels Cors

metal

cord Pe ra Com fins a - vuy he guar

pe ra Qu'ab ton son Cor t'ha es ti mat Qu'ab tot

ab a le gri a nostres a mors Ver ge Ma ri a Ver ge ma ri a Bat l'a

Ab a le gri a Proto giu nostres a mor Ver ge Ma ri a Bat l'a

Sordina

Cortinetes

mor dintre dels cors Din tre del cors

mor dintre dels cors Dintre del cor

metal

56

1825
5
15
350
4125

(1)

N° III

Don Pau

Orquesta

et deu som

rall.

nis d'en pan te sa Sen to al dei par vos tris te sa Sen to dai par vos tra

Flauta

pau et deu som nis d'a le gri a Es pe ran ças d'al gun di a et deu per

Arpa

sem pre a deu si au et deu re cords de ma te rra Blanc ce

molt rall.

lat jes de la re rra Con fi dents de mon a mor et deu ap-per

mo sa don ze lla et ro mà ti ca pon ze lla de mon cop di ciat tre

Allegret

sur No put e ser ma es ti ma da la que

te pro me sa da da d'a mor d'a mor

sant al ger ma men

Sa ni ra pel mon per du da

la me va à ni ma per du da Es pe rant que'm cri di Deu

Vl I Con 8va

metar

Vlo

Et den Aut

en mon der fi ci Deh em pen dre'l ra cri fi ci

pp

Per que-a xis à Deu a Deu li plan et De som mi d'a le

gri a et pe ran ças d'al gun di a et Deu per rem pre per rem pre et

de per rem pre per rem pre-a deu si au

Cor 8va

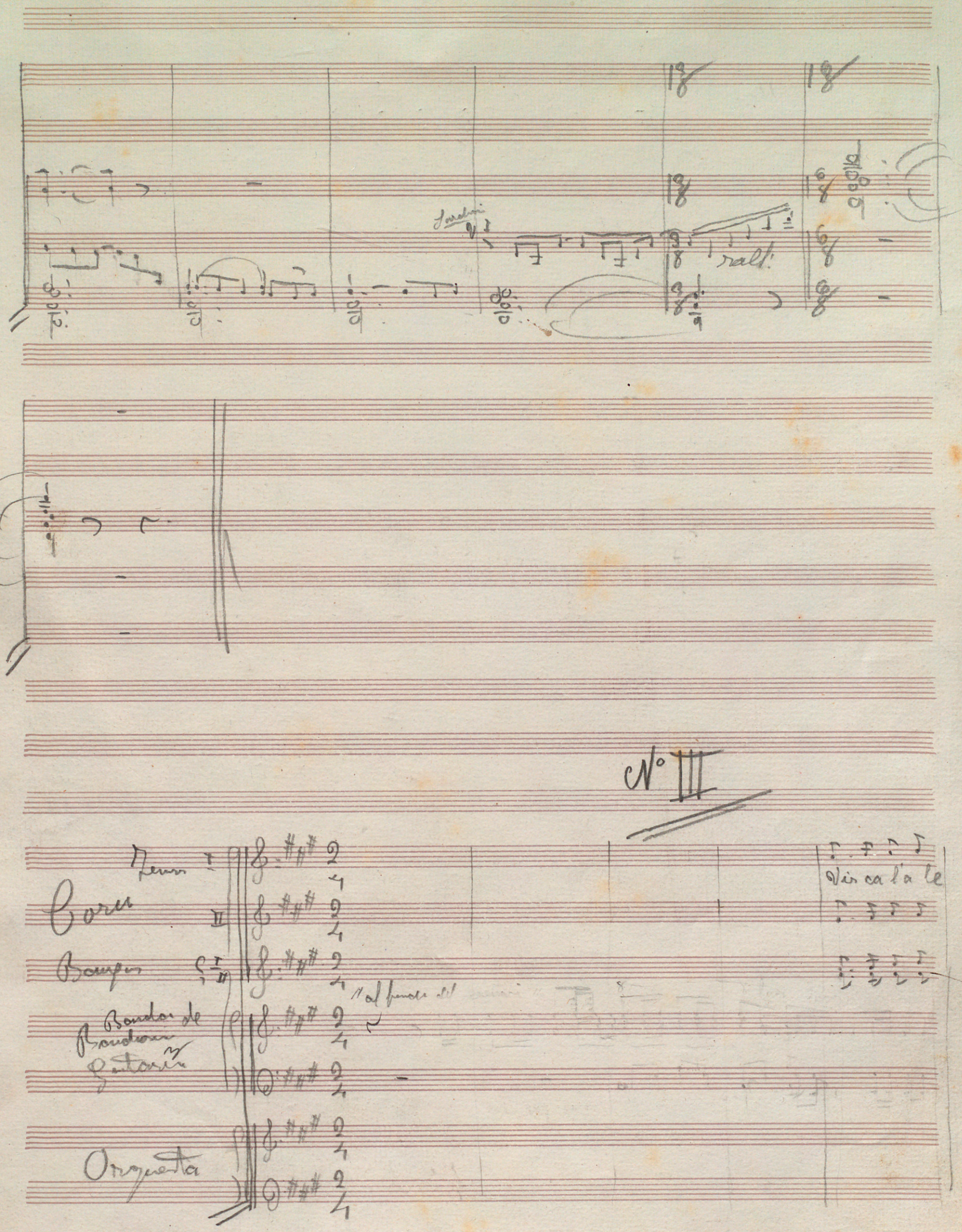
rall.
N° III
Coro
Tenor I
II
Bouzas
Bandoni de Bandoni y Guitarra
Orquesta
Vis ca l'a le

gri a Que vis ca l'a mur Quant la Patria ans cri da Co rrem rens te

mur

mur

Banda

Orquesta

Bar

Vila

Banda Guitarra

Orquesta

Banda Bandoneon

Orquesta

Banda

Orquesta

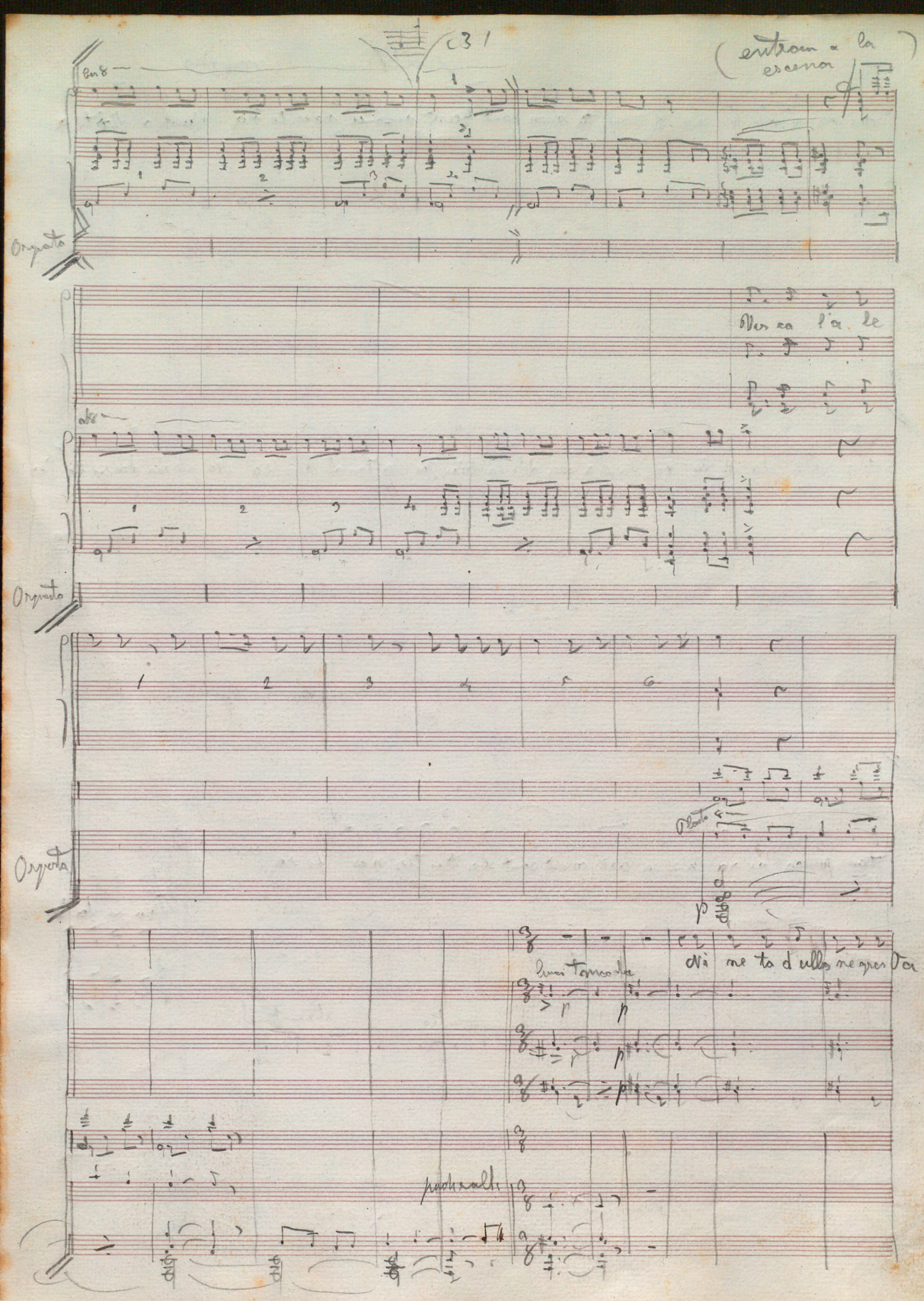

(entran a la escena)
Orquesta
Vis ca l'a le
Orquesta
Orquesta
Ni ne ta d'ulls ne gres Va

rall. — menus

dri na a mo vo sa Es cal ta mon cant tant sols u na es to na Vinch a dir te a

cre f dim p

deu L'a deu de la von da L'a deu dels fa drins Que lluy tan ab hon ra No plo ris donze lla Per

mf dimill mf cre apresant

tan po ca co sa Qu'a ca bat mont cant La tris tor n'es fo ra cre

f Vis ca lla le

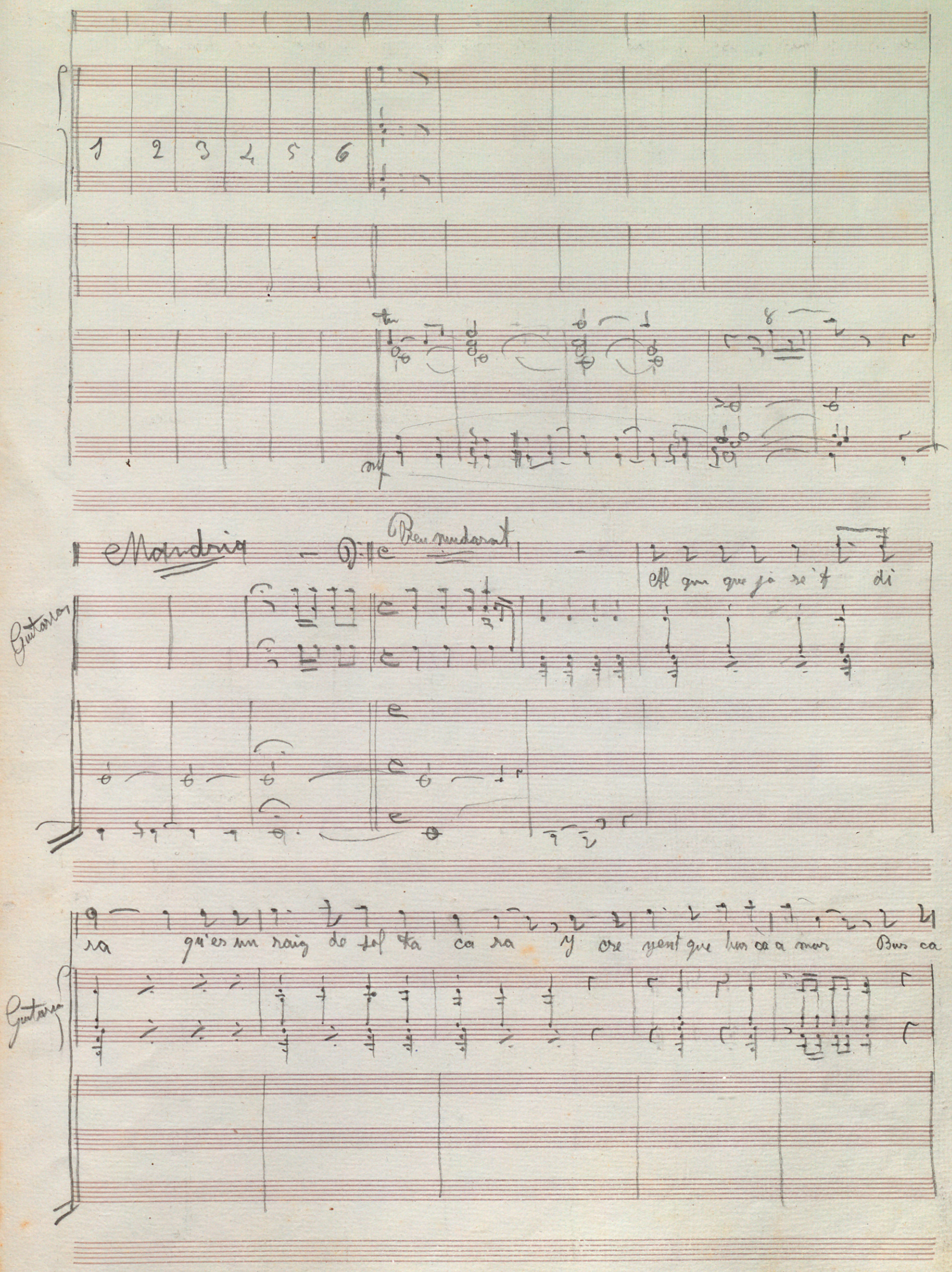
1 2 3 4 5 6
Mandria
Bien mudarat
Al qui que jo se t di
Guitarra
ra qu'es un raig de sol ta ca ra y cre yent que bus ca a mor Bus ca
Guitarra

rà sols fè ri ca sa Jo que sem pre te nul gut Con lo cel a la mar

Clarin

pp

bla va Par tes xo ben lluny de tu Et com ha tre per la

p

Pa tria No com al tra que tu saps que per cu harts no s'em bar can No

Trompa

p

Con gr

La Verge de la Guarda.

Dramet lirich en un acte

Lletra
Pere Juan Llort

Musica
Joan Pujol Mathew
Barcelona 14 Jane 1901

Preludi y Nº 1

Andante molt tranquil

I Flauta
I Oboe
II Clarinets en C
I Fagot
II Trompas en F
II Cornetins en rib
III Trombons
Tuba
Timpani ab sol. Do

Andante molt tranquil

Violin I
II
Violas
Violoncello
Bais

I° Sol mf
ten:
dim: p
diviri p
p
p

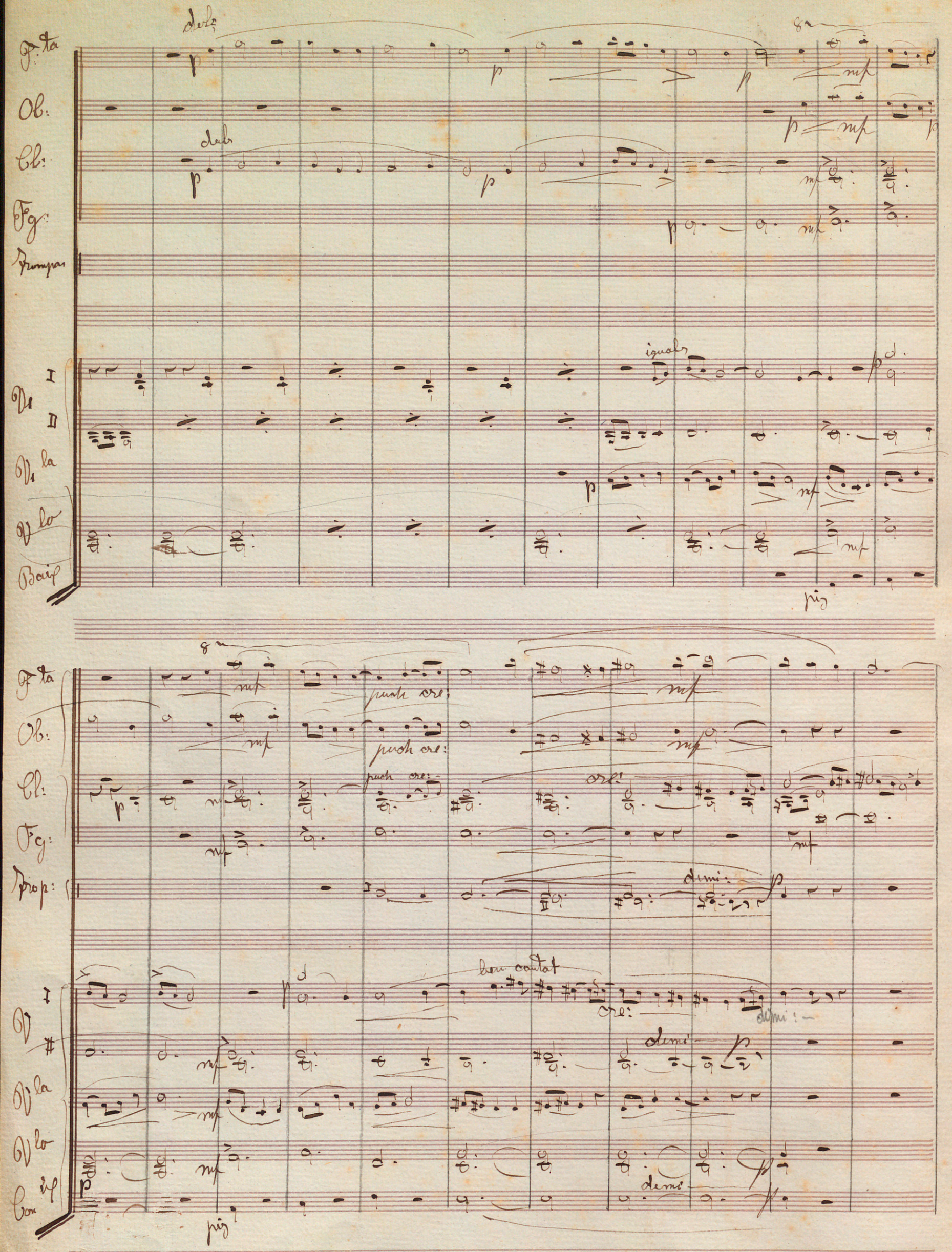

Fta
Ob:
Cl:
Fg:
Trompas
Vl I
Vl II
Vla
Vlo
Baix
dolz
8va
iguals
pizz
Fta
Ob:
Cl:
Fg:
Trop:
Vl I
Vl II
Vla
Vlo
Con
puch cre:
cre:
demi:
ben cantat

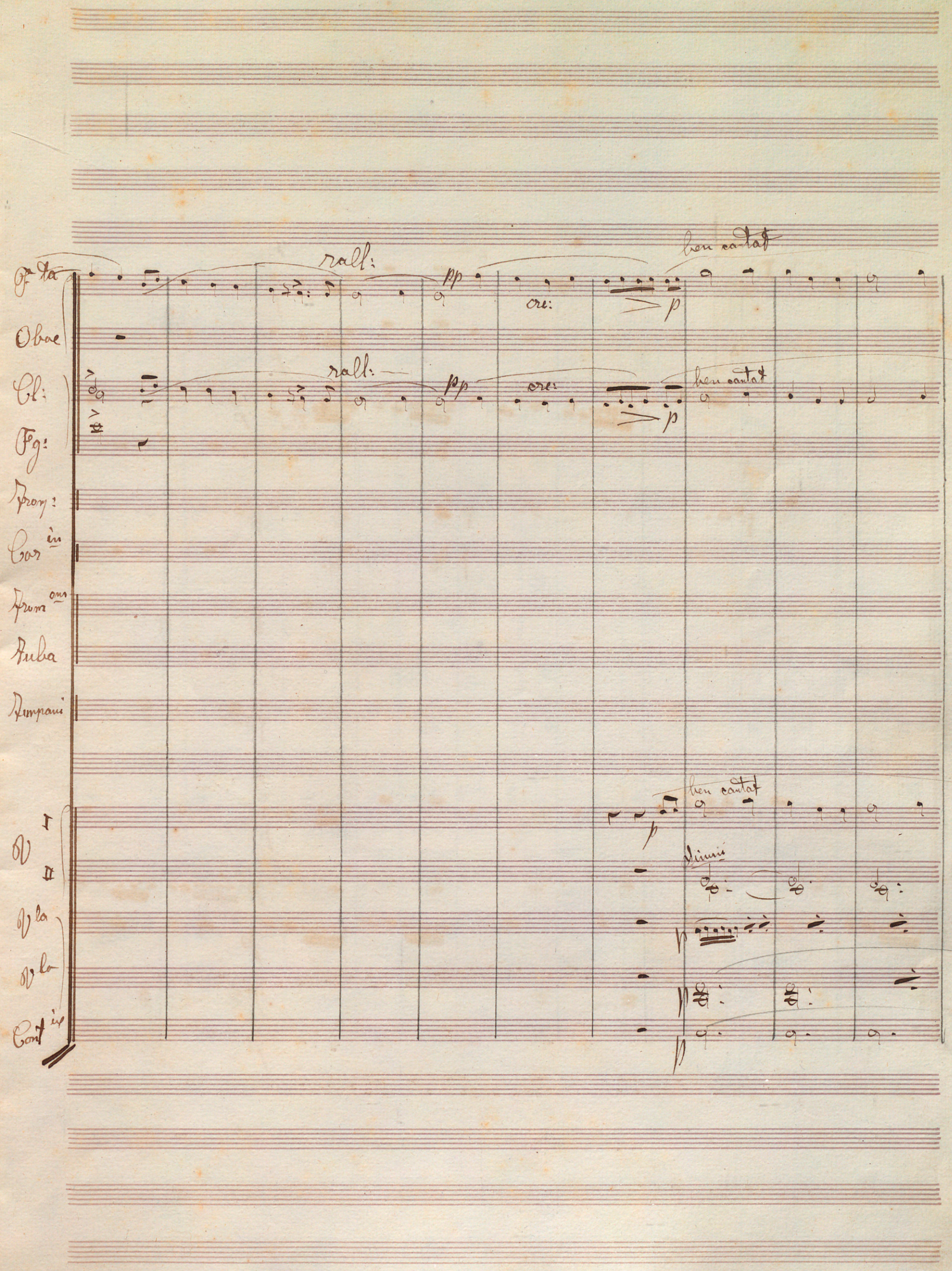
Fta
Oboe
Cl:
Fg:
Trom:
Cor in
Trom ons
Tuba
Timpani
V I
V II
Vla
Vla
Cont ix
rall:
pp
cre:
p
ben cantat
rall:
pp
cre:
p
ben cantat
ben cantat
p
Dimini
p
p
p

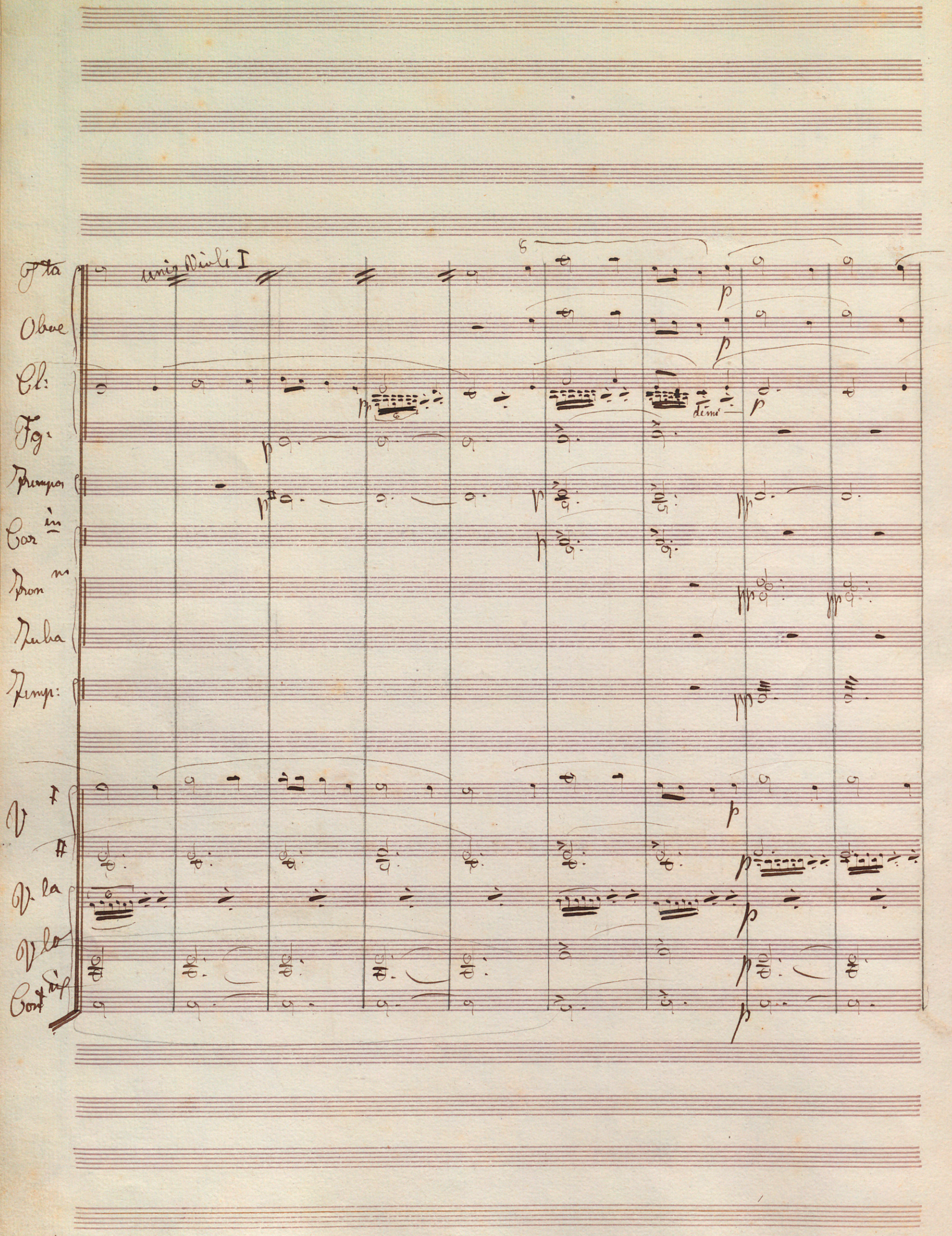
Fta
Oboe
Cl:
Fg:
Trompa
Cor in
Tron ni
Tuba
Temp:
V I
V II
V la
V lo
Cont dis
unis Violi I
dimi

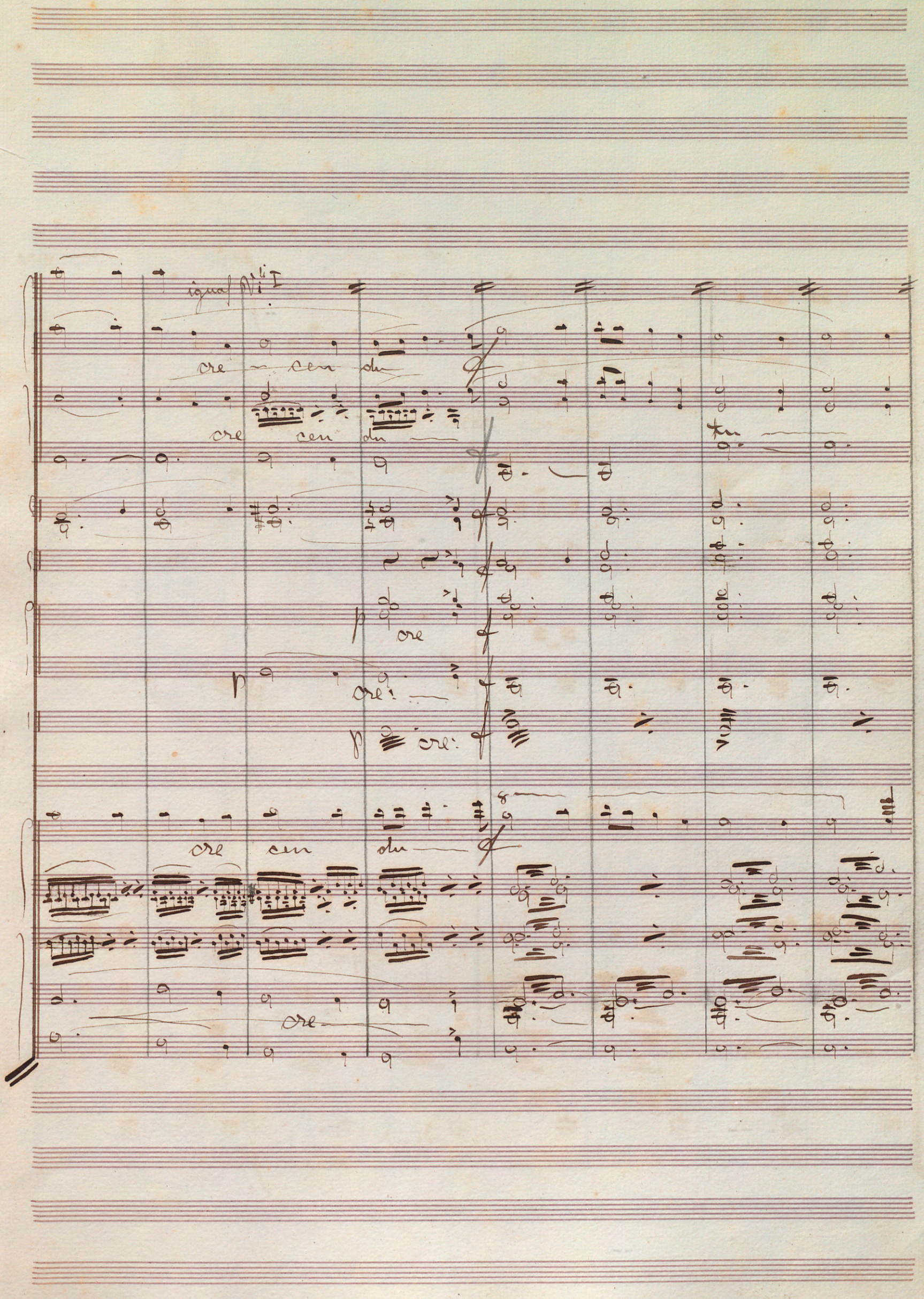
cre cen du
cre cen du
cre
cre
cre cen du
cre

Fta

Ob:

Cl:

Fg:

Trop:

Cor ins

Trombes

Tuba

Dones
Violes I
Chor
Tenors
Hommes
Baixos

ab 8

Vl I

Vl II

Vla

Vlo

Baix

demi p cre-

demi p cre-

p

demi mien pp

demi pp

demi pp ppp cre

ppp cre

demi pp

cre

demi pp pp

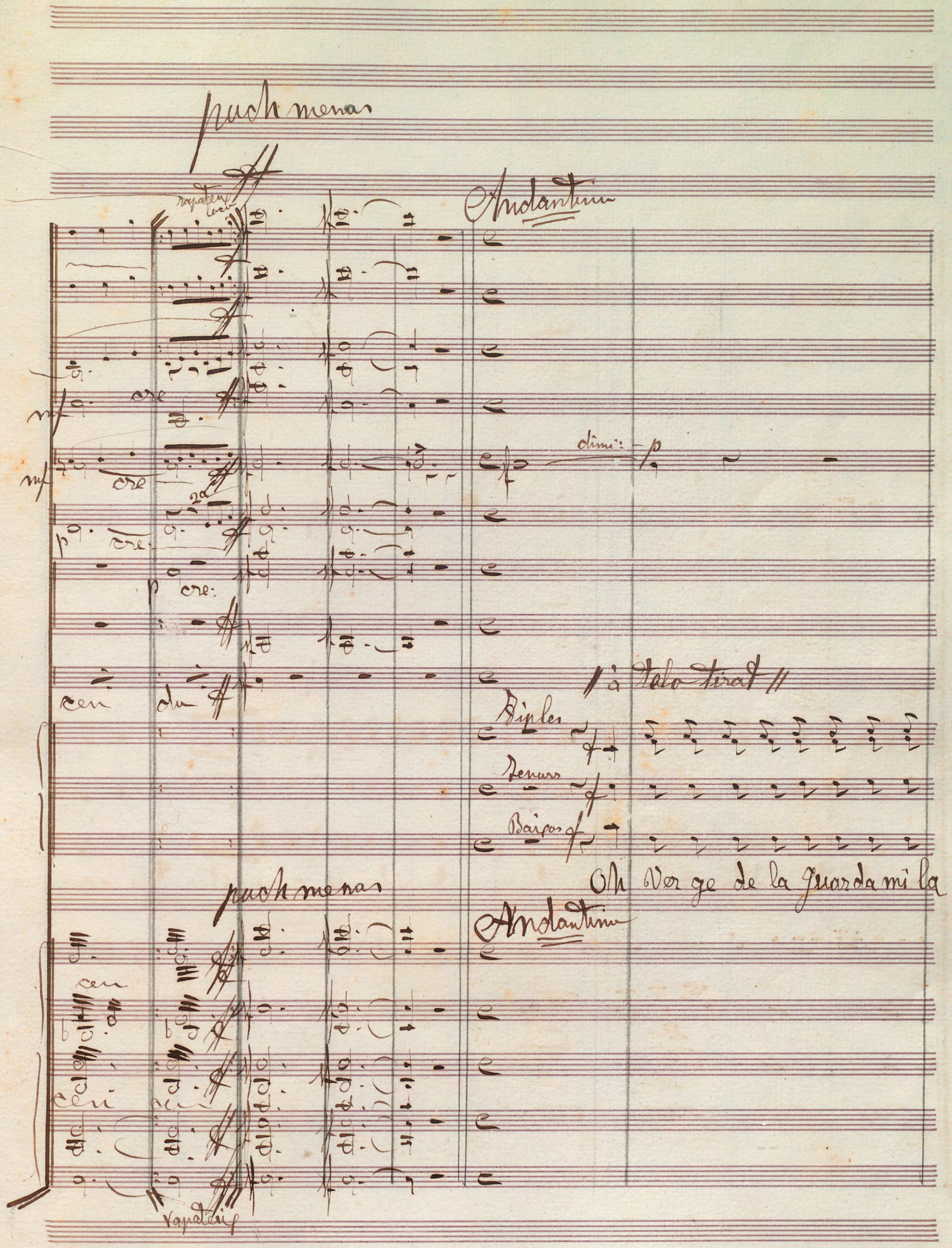
puch menas
rapateux
Andantino
mf
cre
dimi:
p
2a
cen
du
à tolo tirat
Diples
Tenors
Baixos
Oh Verge de la Guarda mi la
puch menas
Andantino
cen
rapateux

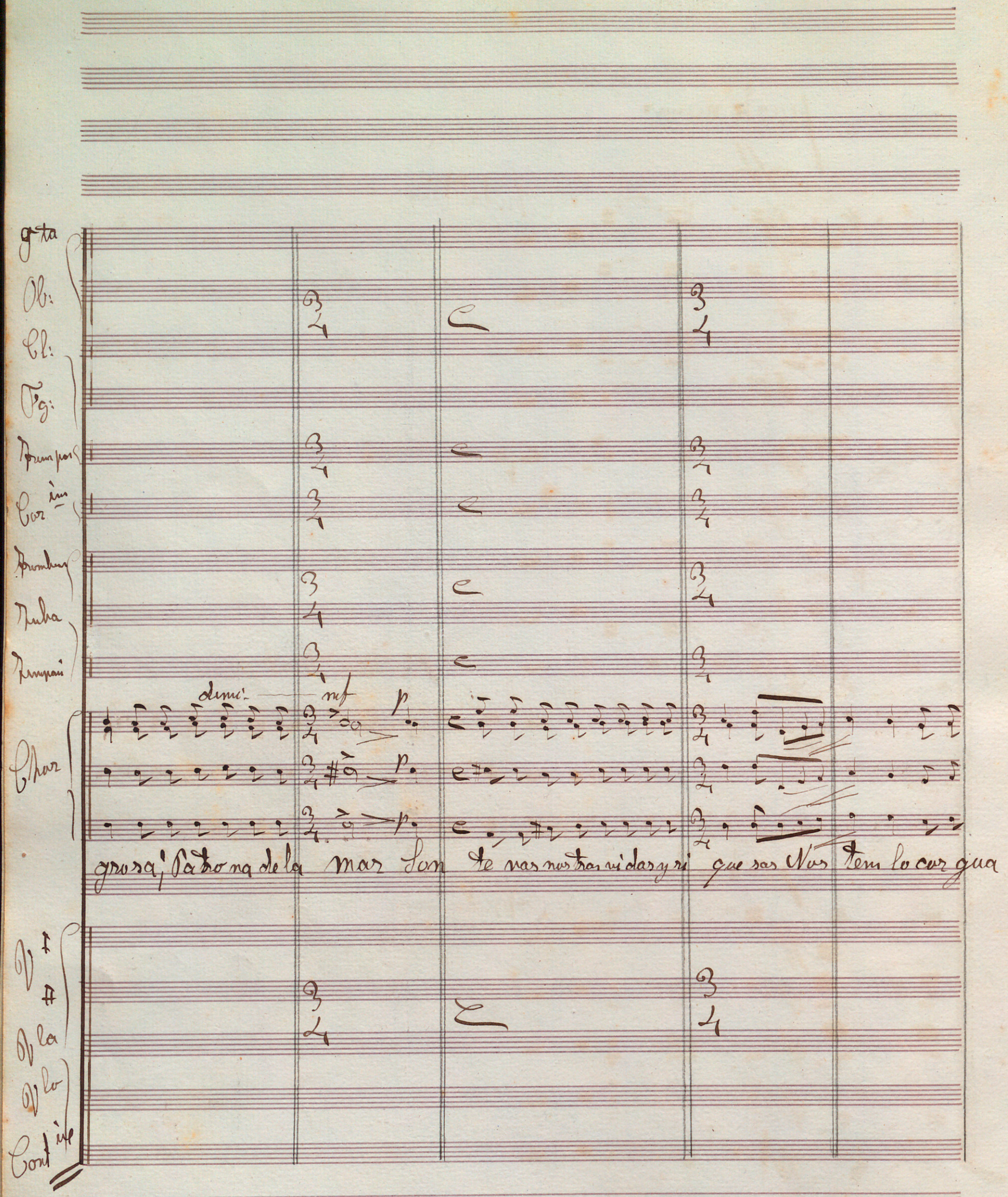

Gta
Ob:
Cl:
Fg:
Trompas
Cor ins
Trombones
Tuba
Timpani
Char
dimi
mf
p
grosa; Patrona de la mar Son te vas nostras vidas y ri que sas Nos tem lo cor gua
V I
V II
V la
V lo
Cont ine

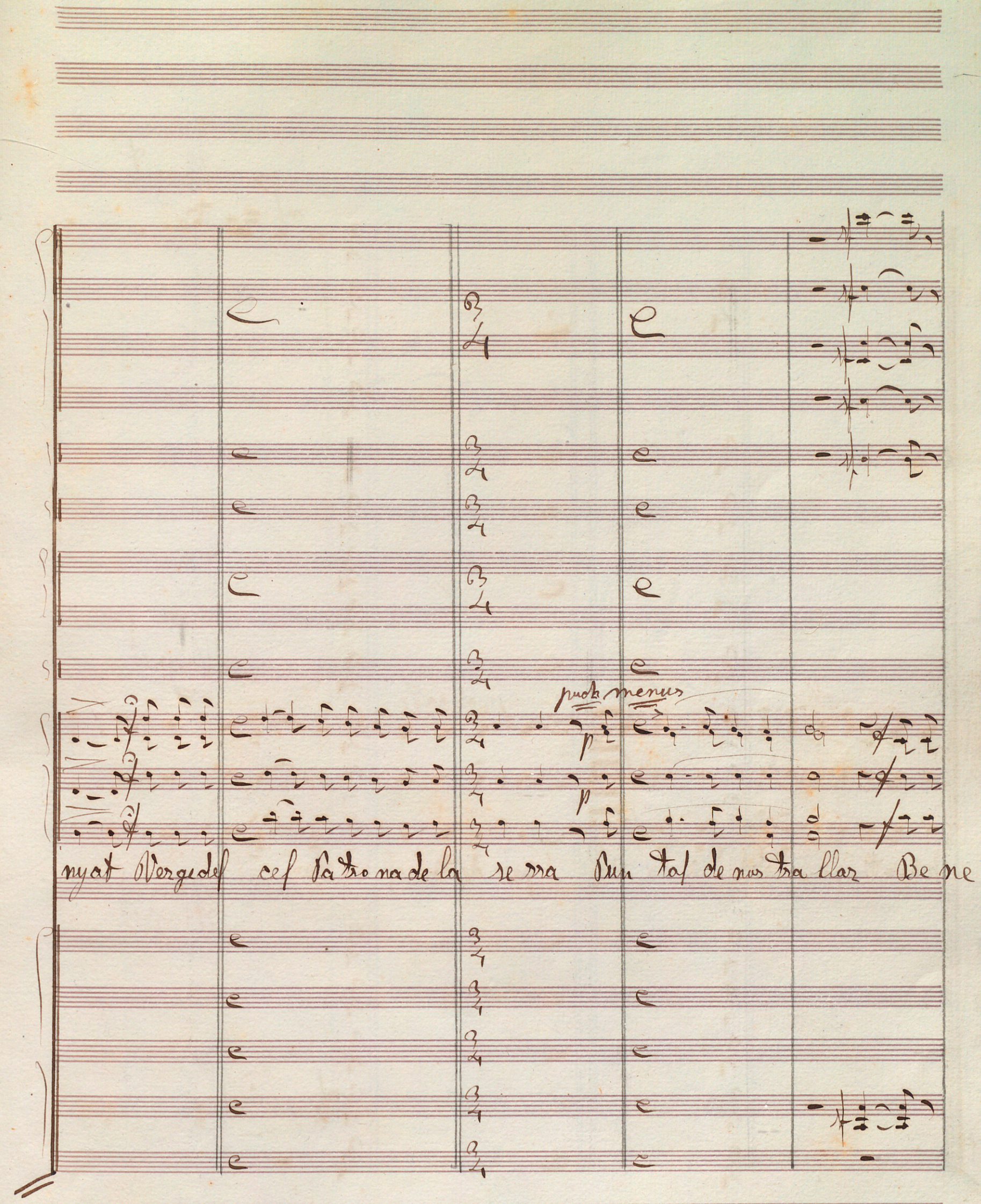
puch menus
nyat Verge del cel Patrona de la serra Pun tal de nos tra llar Be ne

Alagret

Fte

Ob:

Cl:

Fte

Trompes

Cor in

Trob ns

Tuba

Timpani

Alagret

Chœur

puch rall:

ve ve

mf

heix à ton poble que t'a do ra Al peu de ton al tar

Alagret

V I

V II

V la

V lo

Con ix

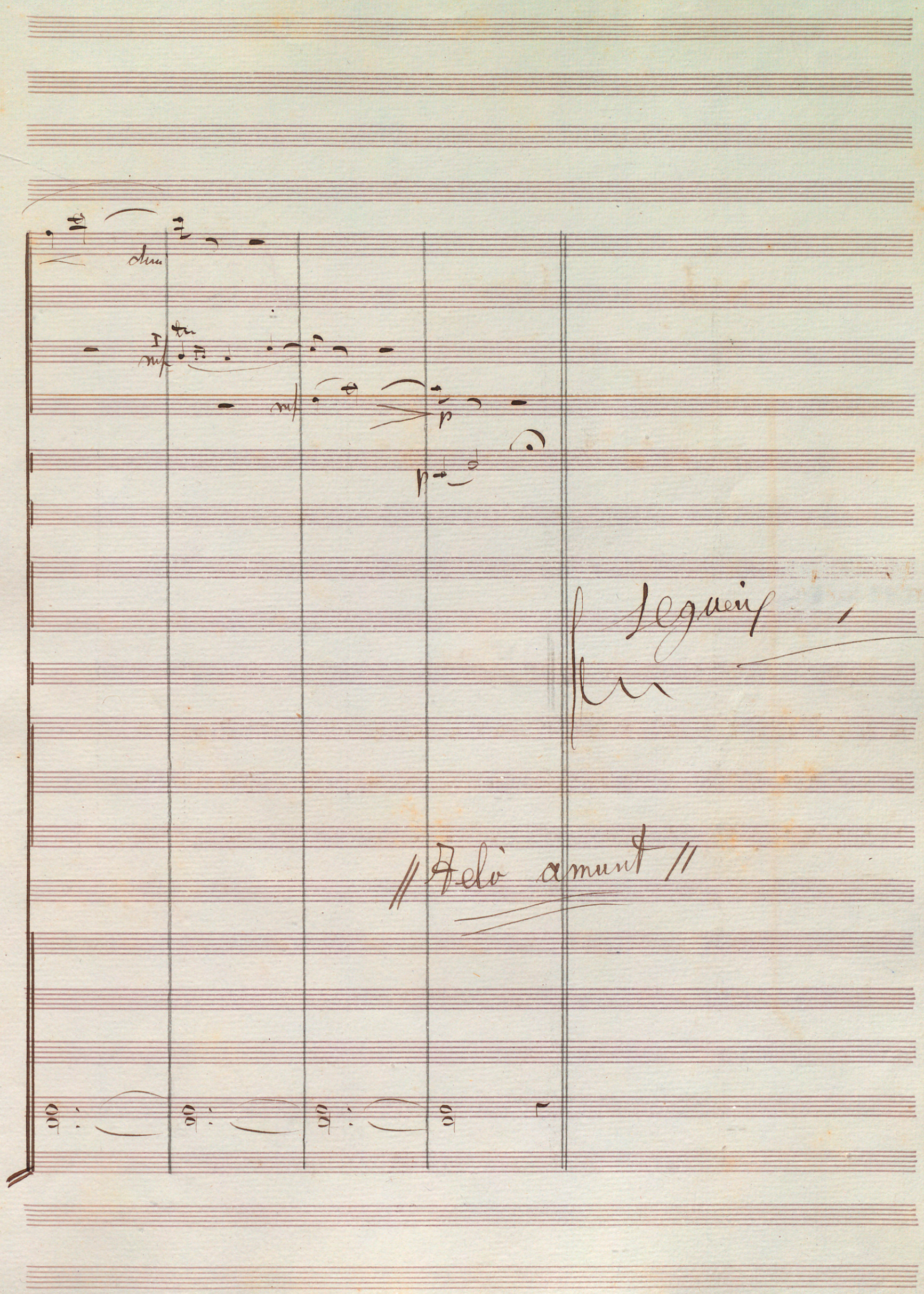

Seguiu

// Zelò amunt //

Fl:
Ob:
Cl:
Fg:
Trompa
Pere

rall: a temps rall

Bell ma ri na ret N'he fe ta per ca da qu'he tro bat un cor af

V I
II
V la
V lo
Cont:

mf dimi

pizz

Flauta
Ob:
Cl:
Fag:
Trompa
Pere

p tri

rall: a temps p

dimi cre dimi

fons de la par pa El cor qu'e tro bat Ba ten en las ma llas ni ne ta-a mo ro sa El

V I
II
V la
V lo
Cont:

p

Fl:
Ob:
Clarinet I
Fag:
Tromp:
Pere

dolce
dimi
dimi
rall
a tempo
retarint
dolce

bus ca a la plat pa No'l bus quis pas no Qu'el tinch à la bar ca ~~[illegible]~~ ton cor Jo t'en donch un
Si-as per dut

Vi I
Vi II
Viola
Vlo
Cont:

retarint
divisi
pizz

Fta
Ob:
Cl:
Fag:
Trompa
Pere

retarint
a tempo
retarint
dimi: pp

al tre Bel ma ri na ret N'he fe ta per ca da Qu'e tru bat un cor Al fon de la par pa

Vi I
Vla
Vlo
Cont:

pizz
arco

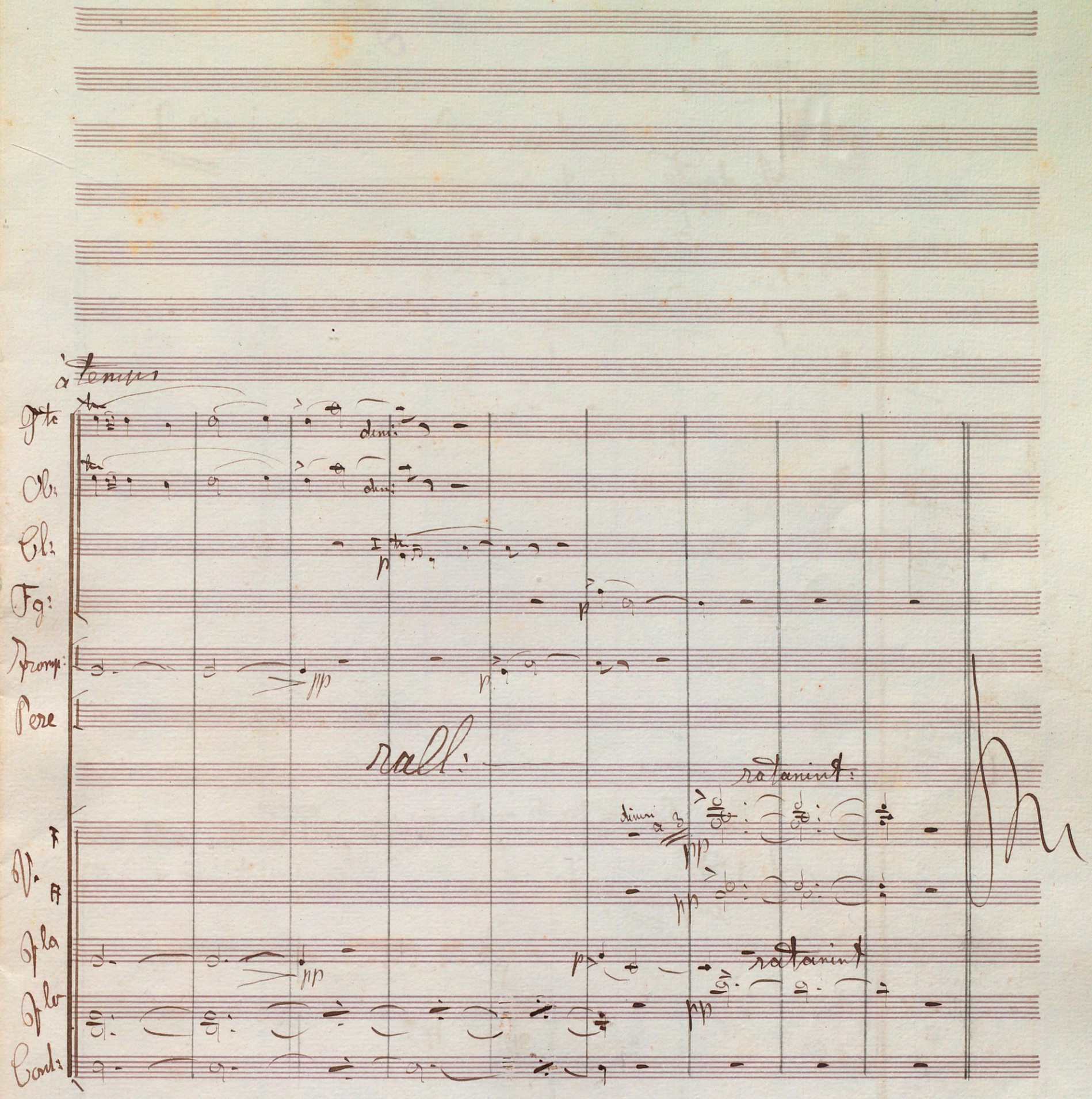
à temps
Fte
Ob:
Cl:
Fg:
Tromp:
Pere
V.
Fla
Flo
Cont:
dimi
rall:
ratanint:
dimi a 3
ratanint

J. Paul Mathieu

Escena III

Duo Pere y Sio No 2

Andante

dolce — poch mugut

I Flauta — p — mf — poch rall:

I Oboe — dolce — p — mf

II Clarinets en C — p — mf — poch rall:

I Fagot — p — poch rall

II Trompas en F

II Cornetins en Si b

III Trombas

I Tuba

Timbales en la, re

Cio

Pere

Pere = Escolta aquet cor que per tu alena, escolta Cio! — amoros — p — Gen til vi o la D'o

Andante un poch mogut

Violins I — rall: — p

II — pp

Viola — pp

Violoncello — pp

Contrabaix — piz

Comensa la música a la paraula: ¿No'l sents.....

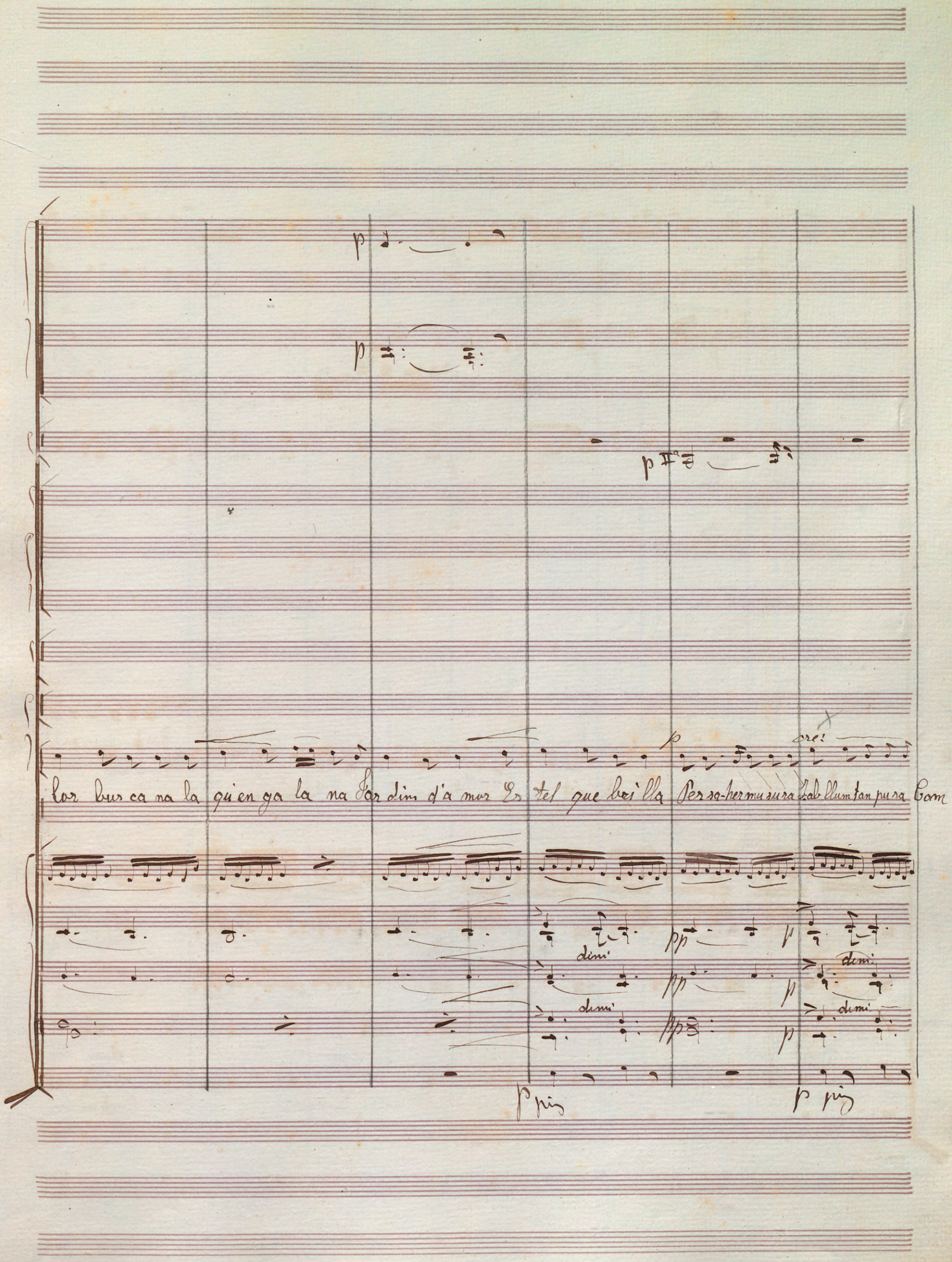
p
p
p II^a
p
cre:
lor bus ca na la qu'en ga la na Jar dim d'a mor Es tel que bri lla Per sa-her mu sura Jab llum tan pu ra Com
dimi
pp
p
dimi
p pizz
p pizz

Tl:
Ob.
Cl:
Fag:
Trompas
Cor in
Trom:
Tuba
Timb:
Cio
Pere
V I
V II
Violas
Vlo
Cont:

dolce
mf
dolce
dimi
p
cre:
p
igual
I (apasionat)
p
p
mf
cre:
mf
cre
p
p
cre:
mf
(amorosissim)
mf
dimi
Tenda-es pe san sa dolsa ca
Tendra-es
mf (apasionat)
la del Sol
Ab tu jo pen su de nit y di a Jets ma-a le gri a Jets mon con sol
mf
dimi
mf
mf
mf
dimi
dimi
mf
arco

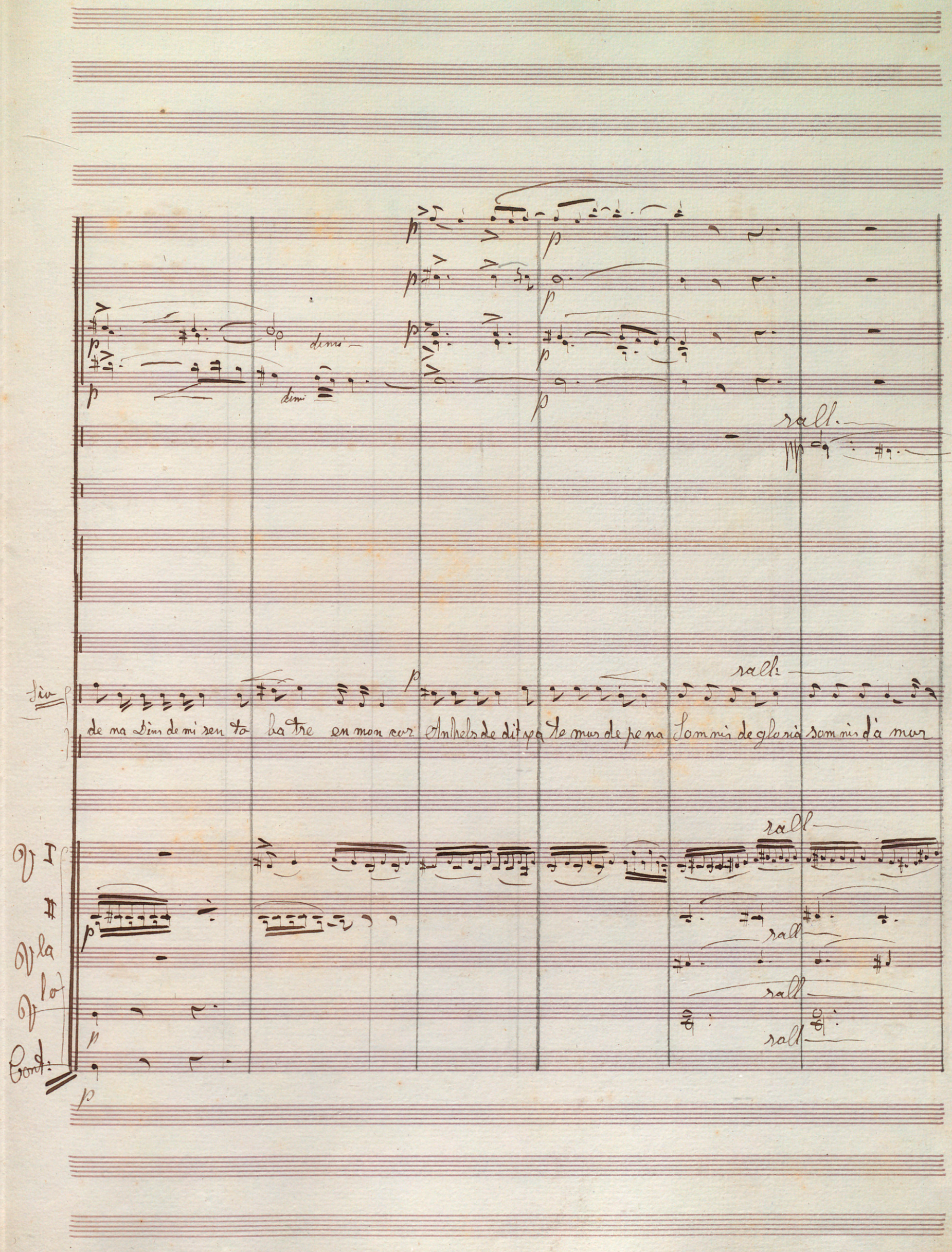
dimi
dimi
rall.
Sio
de na Dins de mi sen to ba tre en mon cor Anhels de dit ya te mos de pe na Som nis de gloria som nis d'a mor
rall.
V I
II
Vla
Vlo
Cont.
rall
rall
rall
rall

Fl:

Ob:

Cl:

Fg:

Trompas

Cornetines

Trombons

Tuba

Cio

(Cora recitat)

(ale anima)

Va ser ta par la qu'a mo ro si da Va des per tar me dols so fri ment; I-jo t'es

rall

V

V la

V lo

Cont:

cre:

cre:

cre:

cre

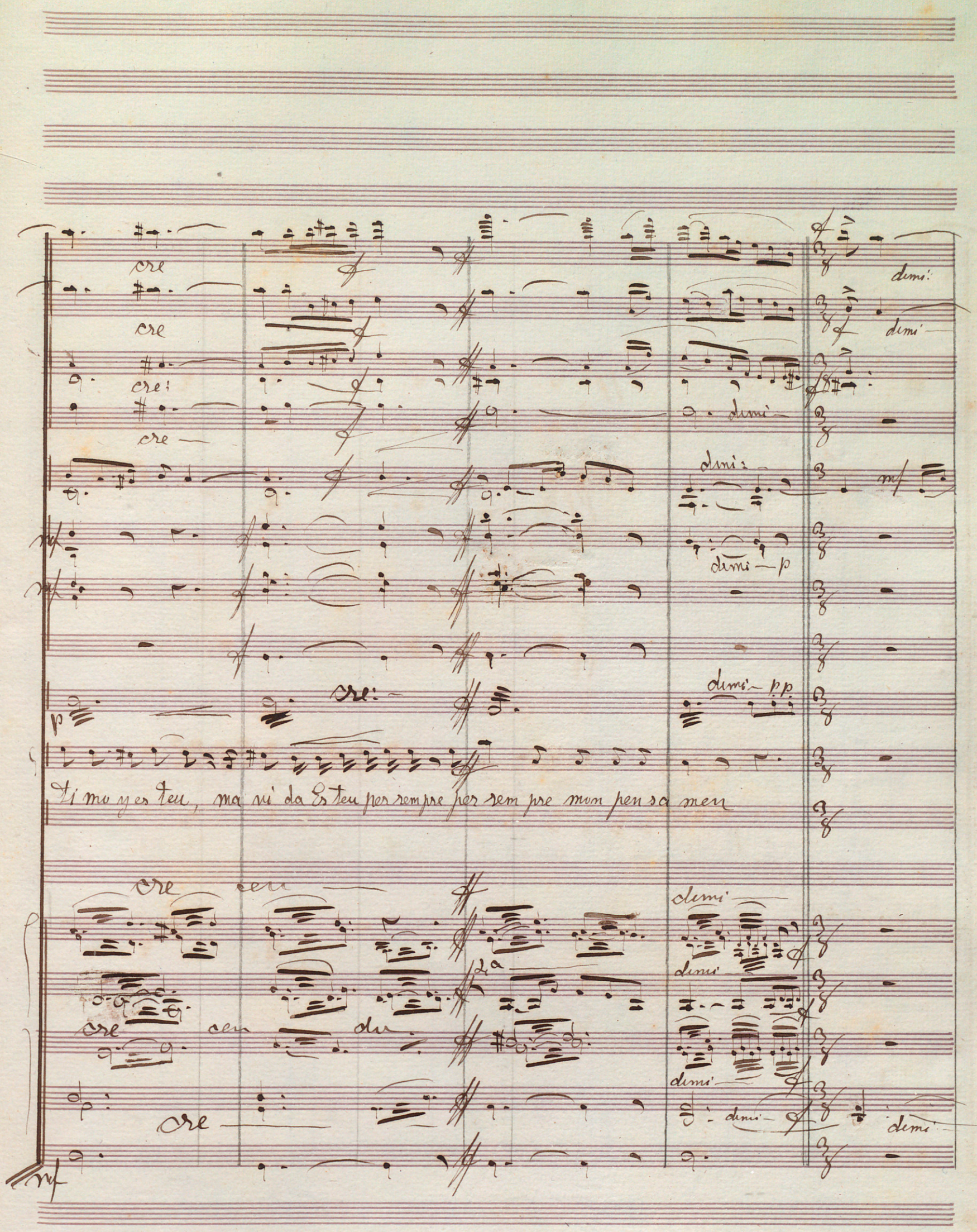
cre
cre
cre:
cre
dimi:
dimi
dimi
dimi:
dimi — p
dimi — pp
cre:
Ti mo y es teu, ma vi da Es teu per rem pre per rem pre mon pen sa men
cre
cen
dimi
2a
cre
cen
du
dimi
dimi
cre
dimi
dimi

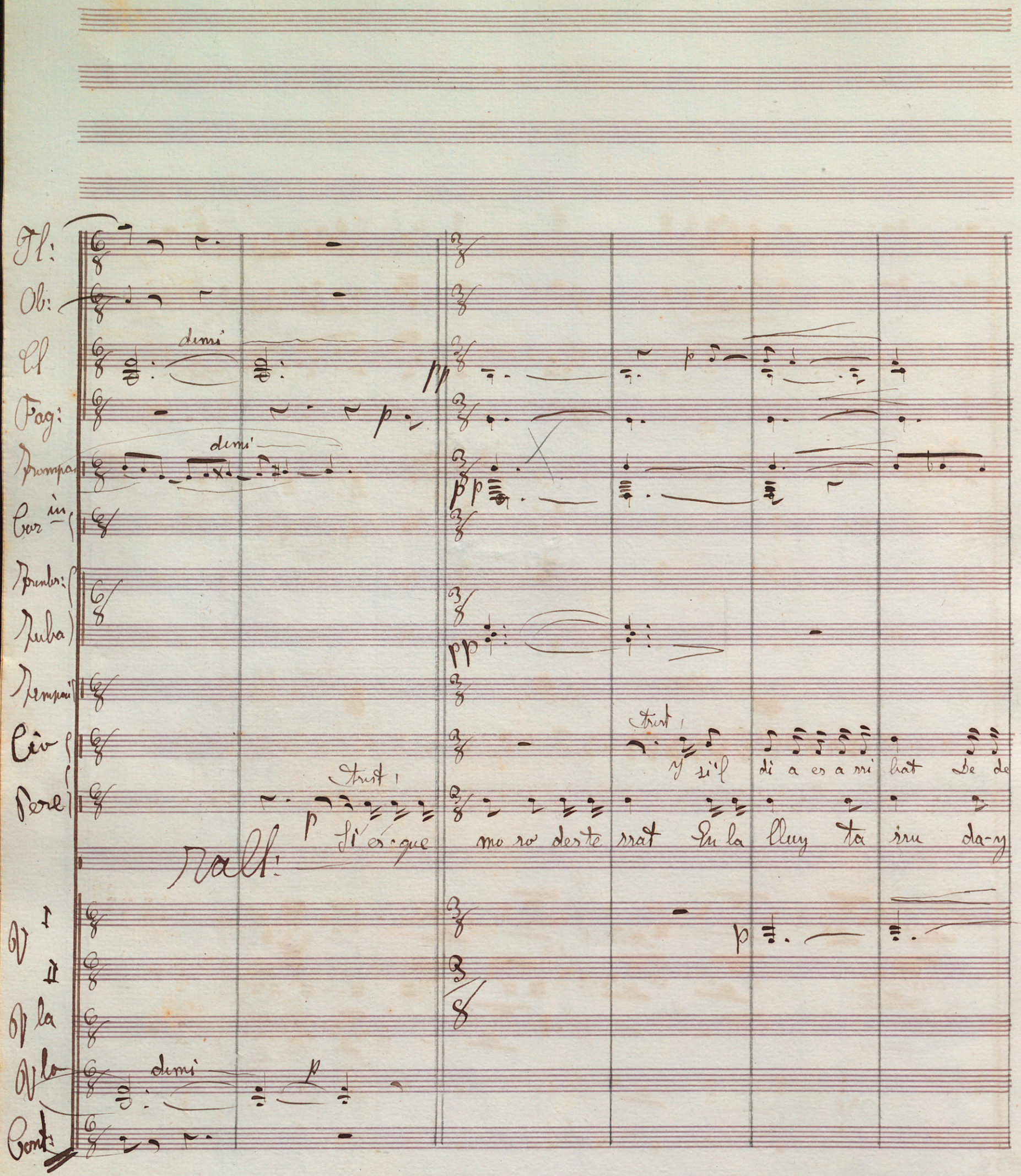
Fl:
Ob:
Cl
Fag:
Trompa
Cor in
Trombo:
Tuba
Tempani
Ciò
Pere
Rall:
I
II
la
lo
Cont:
demi
Trist:
Si es-que mo ro des te rrat En la lluy ta rru da-y
Y si'l di a es a rri bat De de

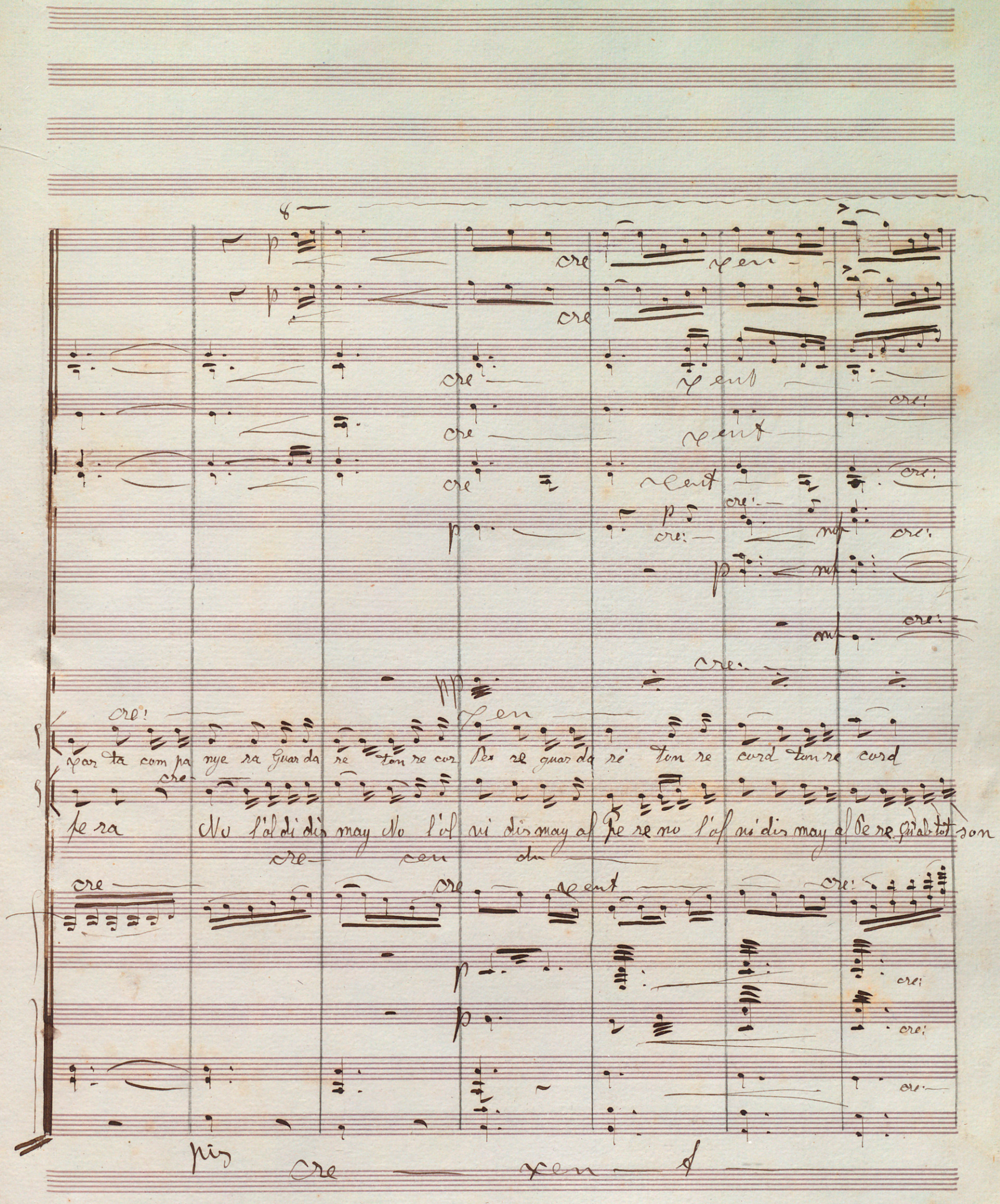
cre
xen
cre:
pp
Car ta com pa nye ra Guar da re ton re cor Pe re guar da ré ton re cord ton re cord
pe ra No l'ol di dis may No l'ol ni dis may al Pe re no l'ol ni dis may al Pe re qu'ab tot son
cre cen du
pis cre xen

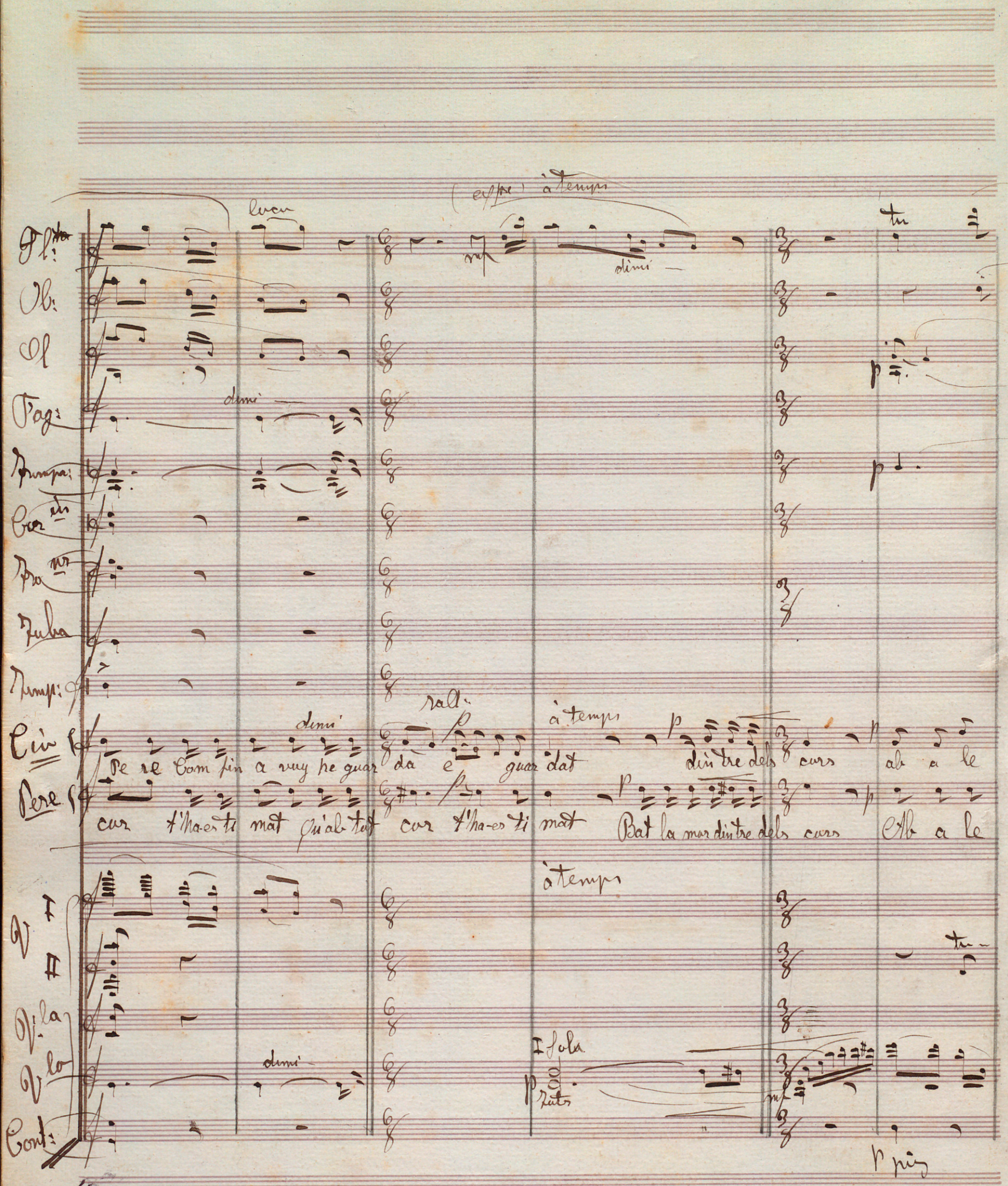

(expre) à temps
loco
dimi
Fl:
Ob:
Cl
Fag:
Trompa:
Cor
Tro
Tuba
Timp:
Civ
Pere
rall:
à temps
Pe re Com fin a vuy pe guar da e guar dat din tre dels cors ab a le
cor t'ha-es ti mat Qu'ab tot cor t'ha-es ti mat Bat la mor din tre dels cors Ab a le
V I
II
Vla
Vlo
Cont:
I Sola
p pizz

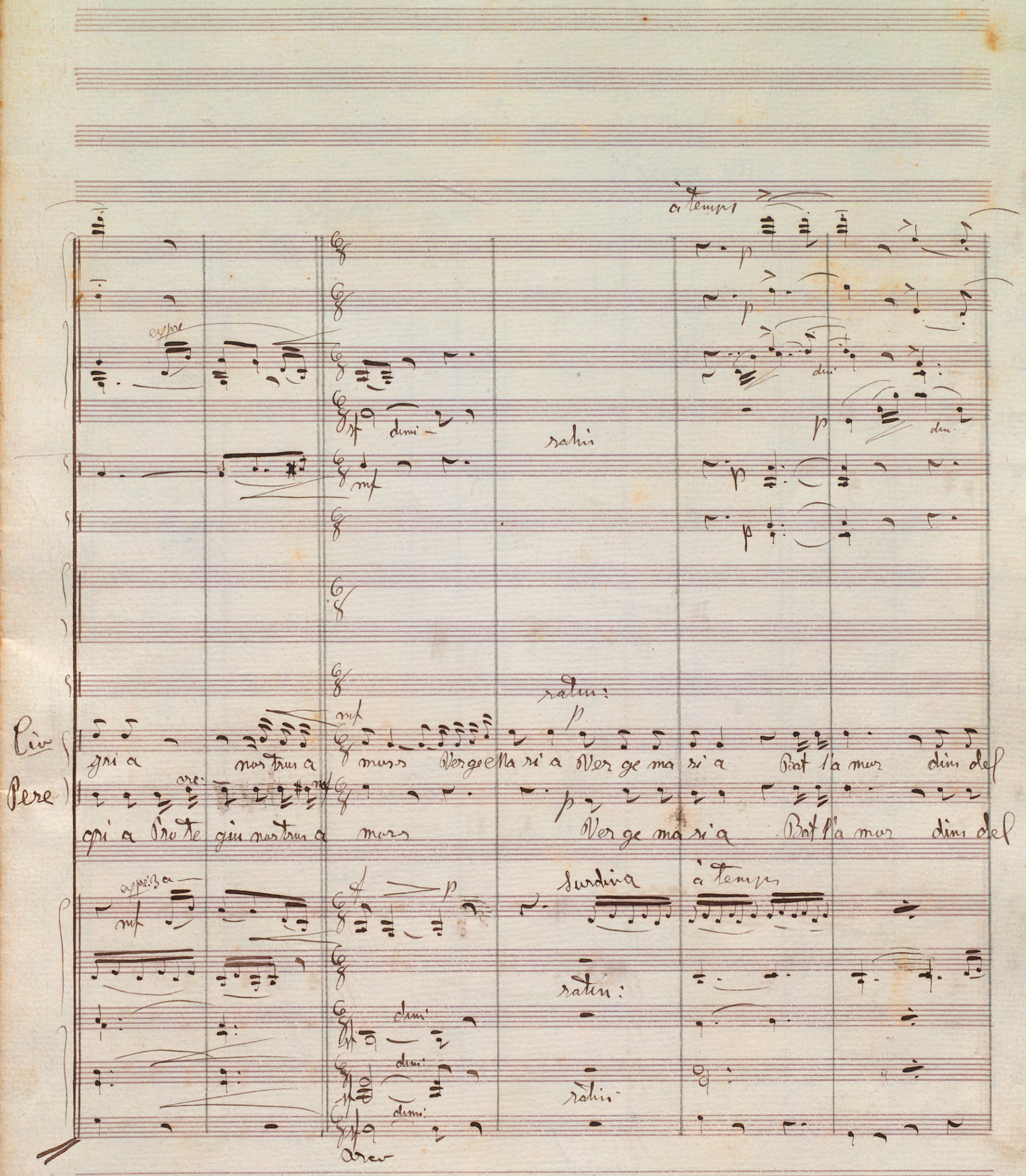
à temps
expre
dimi
rallin
Ciò
gri a nostrum a mors Verge Ma ri a Ver ge ma ri a Bat l'a mor dim del
Pere
gri a Pro te gin nostrum a mors Ver ge ma ri a Bat l'a mor dim del
expre: 3a
Surdina
à temps
rallin:
dimi
Arco

Fta

Ob:

Cl:

dimi — pp

Fag:

dimi —

Trompa

p dimi —

Cor ìm

Trombs

Tuba

III Trombons

pp

Timpani

Ciò

cor

pp dim del cor

Parlat

Ciò Siga la Verge guardadora de nostras juraments

Pere

cor

pp dim del cor

Pera

oh, si, que ho siga!

V I

dimi — rall: pp

dimi a 4

V II

pp

Vla

dimi

pp

Vlo

dimi

pp

Cont:

dimi

pp

No finesis la musica fins que surten

J. Pujol Matheu

J. Matheu

Lamentació Toni Pau

Escena VII

Nº 3

Andantino un poch mes

I Flauta — p — cre:

I Oboe — p — cre:

II Clarinets en A♮ — pp II° — p — cre:

I Fagot — mf

II Trompas en F

II Cornetins en A♮

III Trombons

I Tuba

Timbales en la, re

Toni Pau — Parlat ! Sort ! ..... M'ha dit sort ! .....

Andantino un poch mes

Violins I — mf

Violins II

Viola

Violoncello — pp sempre — dimi — ppp

Contrabaix

Comensa la música: Nasi — ¡Encaixa Toni!

Andante

Fl: mf dimi — p

Ob: mf dimi — p

Cl: mf dimi — p

Fag: dimi — p

Tromp:

Cor in

Tromb:

Tuba

Timpani

Andante

Toni La sort de viure sol y senze afectes, lluny d'ella, lluny d'aqui, callant ma pena! p

A deu somnis d'in fan

Ts sordina rall. à temps

V mf dimi — pp p dim pp

V la pp

V lo pp

Contra pp pis

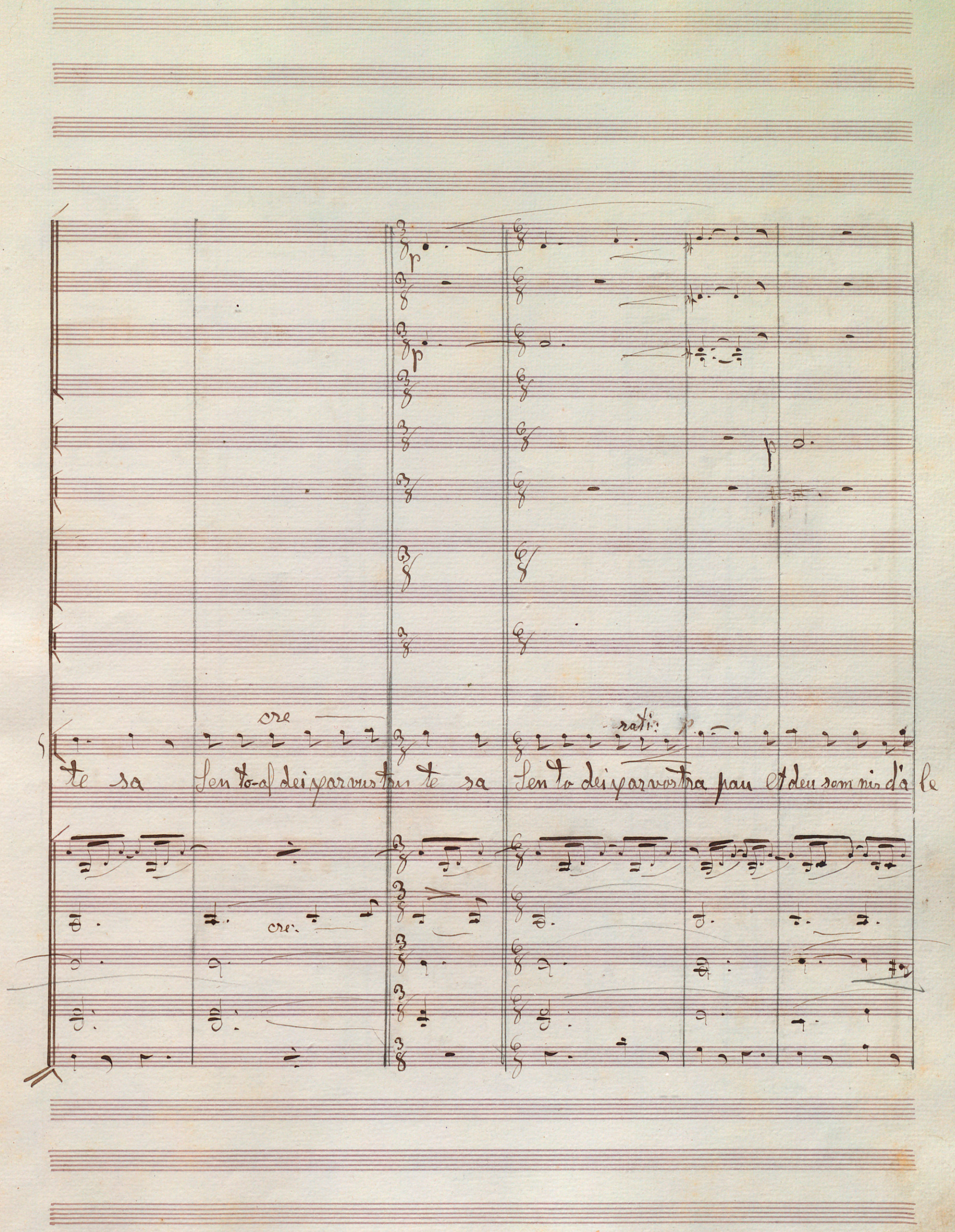
cre
rati:
te sa Sen to-al dei par vus tru te sa Sen to dei par vostra pau et deu som nis d'a le
cre:

à temps

Fl: p dalicat p p mf

Ob: p rall: p mf

Cl: p p p mf

Fag: p mf

Tromp: p

Cor im

Trimb: p

Tuba

Timp:

Toni P rall: à temps

gri a Es pe ran ça s d'al gun di a et deu per sem pre-a deuri au A Deu re cords de ma

a temps

V 7 rall:

V 8 rèti: p

V la p

V lo rall. p

Cont: retin mf

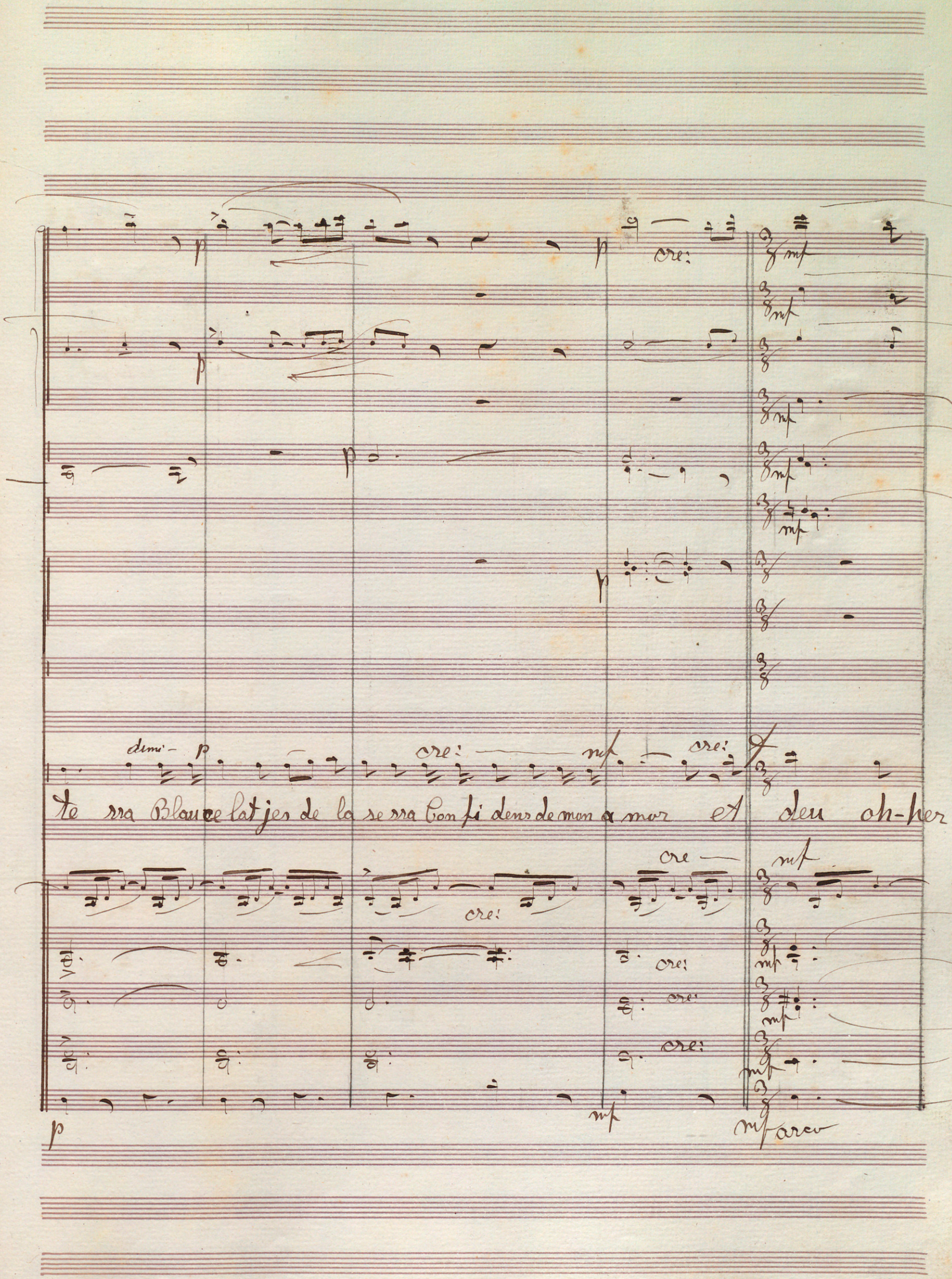
cre:
dimi-
p
cre:
mf
cre:
te rra Blanc e lat jes de la se rra Con fi dens de mon a mor et deu oh-her
cre
mf
cre:
cre:
cre:
cre:
p
mf
mf arco

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Trompe:
Cort: in
Tromb:
Tuba
Timpani

menos
ratanint
dim:
pp
reten
ratingut
ratin:
rall:
ratanint:

Toni
mo sa donzella etro ma ti ca pon ze lla de mon cop di ciat tre sor

Vi I
II
Vola
Vlo
Cont:

menos
fora sordina
dim:
p
reten
pp
ratingut
ratin:

Allegro
no massa

Allegro
senza cura

Allegro
senza cura

No put e ser ma es ti ma da la que te pro me sa da

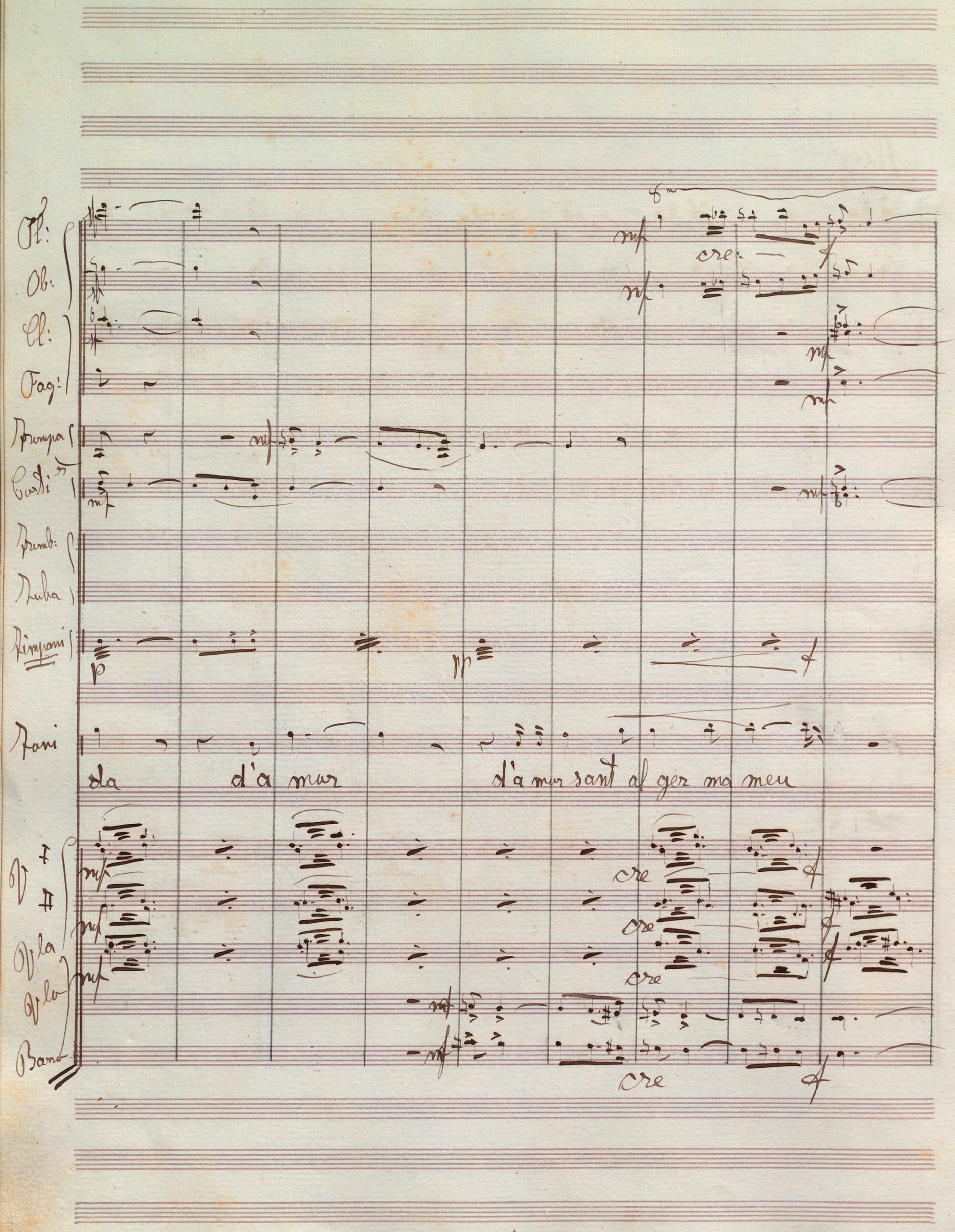
Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Trompa
Corti
Tromb:
Tuba
Timpani
Toni
da d'a mor d'a mor sant al ger ma meu
V I
II
Vla
Vlo
Basso
mf
cre
f
p
pp

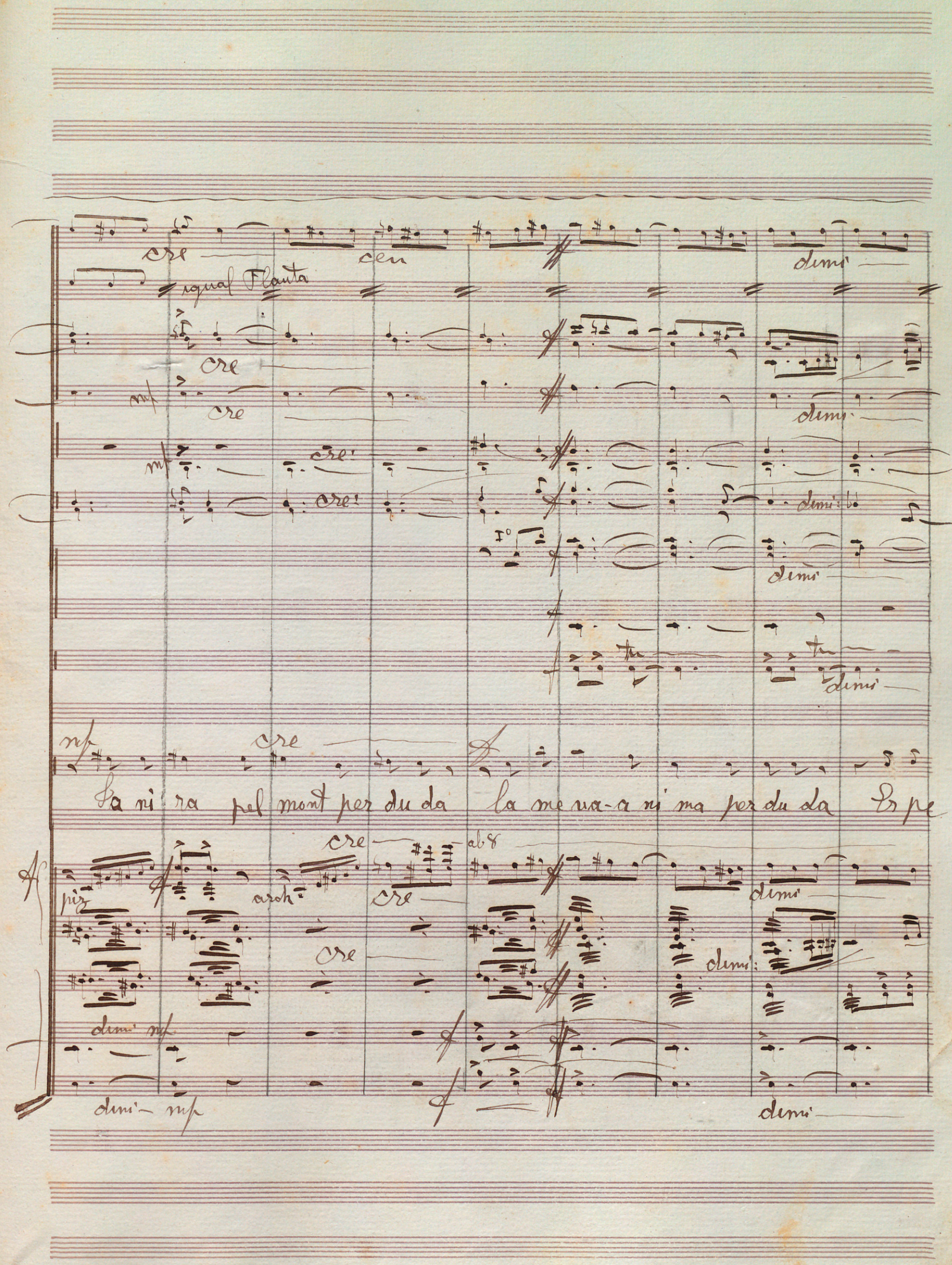
cre
cen
dimi
igual Flauta
cre
mf
cre
dimi
mf
cre
cre
dimi
I°
dimi
dimi
mf
cre
La ni ra pel mont per du da la me va-a ni ma per du da Es pe
cre
ab 8
piz
arch
cre
dimi
cre
dimi
dimi mf
dimi mf
dimi

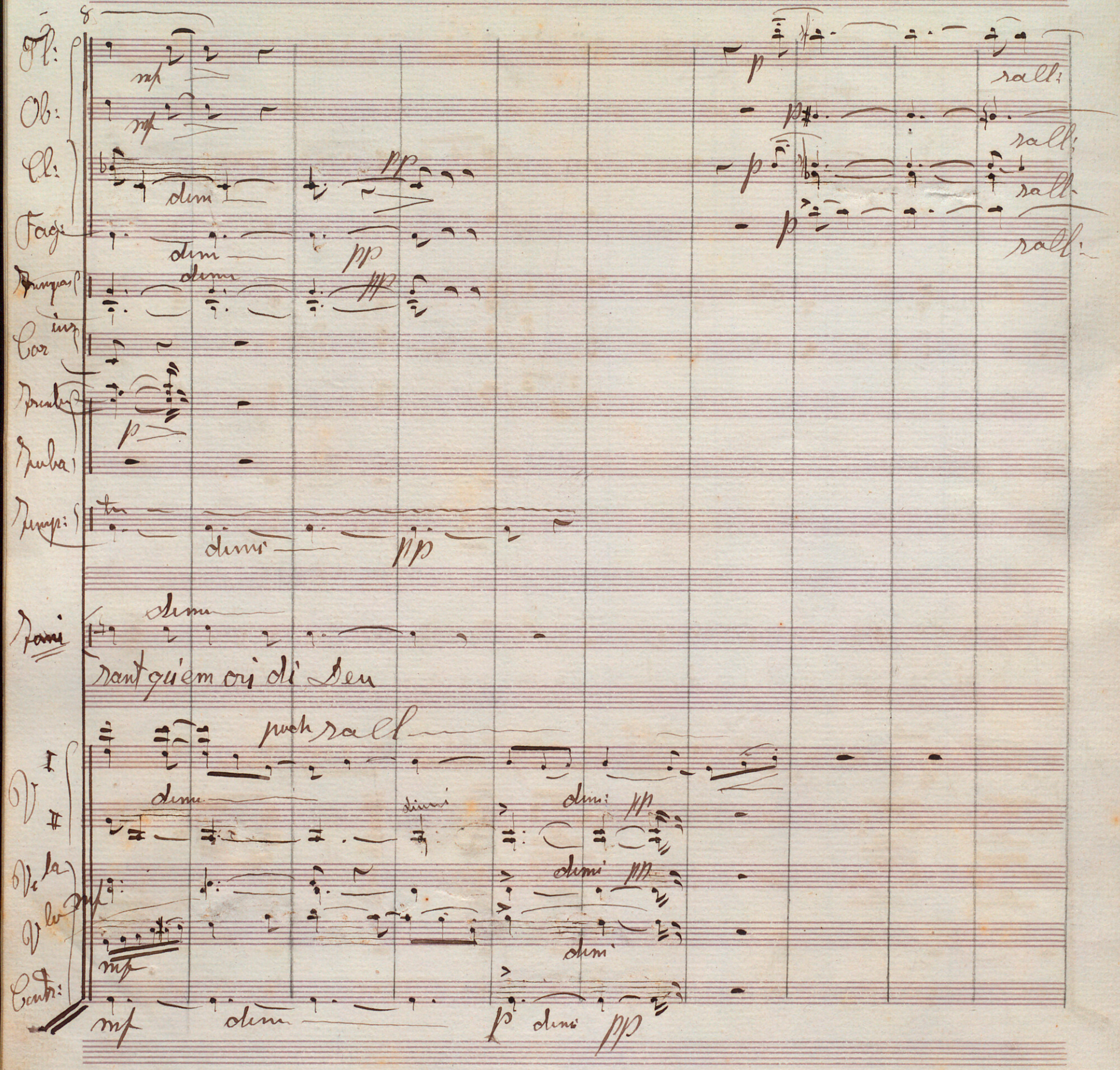
Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Trompas
Cor
Trombe
Tuba
Timp:
Tani
rant qu'em ori di Deu
poch rall
V I
V II
Vla
Vla
Contr:
rall:
dim
pp
mf
p

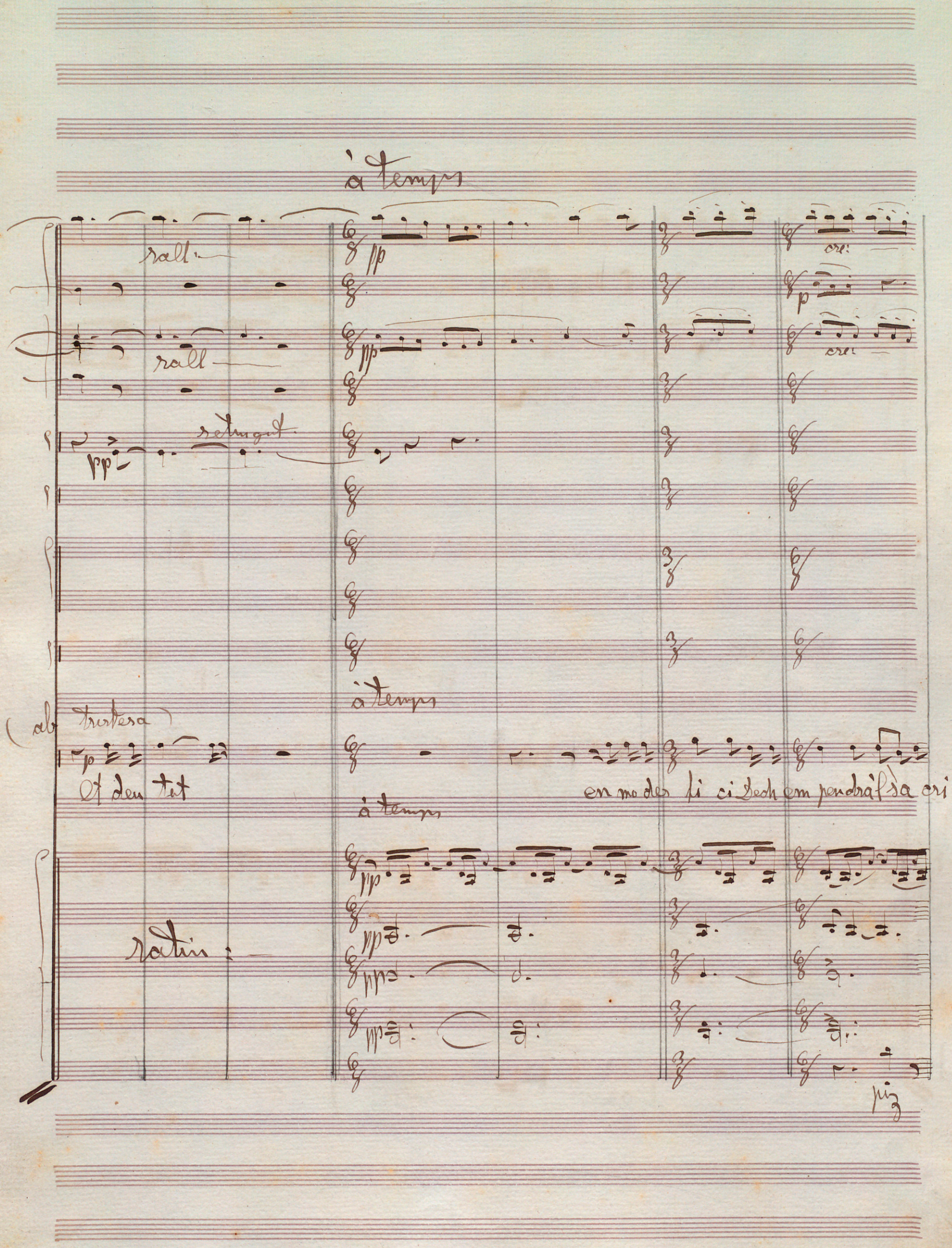
à temps
rall.
pp
cre:
p
rall
pp
cre:
pp
retingut.
à temps
(ab tristesa)
p
Et deu tut
en mo des fi ci Dech em pendrà l'sa cri
à temps
pp
ratin:
pp
pp
pp
piz

Fl:
Ob:
Cl:
Tag:
Tromp:
Cortin
Tromb:
Tuba
Timpani
Toni
V I
V II
Vla
Vlo
Cont:

mf dimi rall: p cre: mf
p rall: p cre:
mf dimi rall: cre mf
p rall: cre mf
p p rall: p
p cre:
p
rall:
pp pp p
mf dimi rall: mf cre:
fi ci Per que-a ses a Deu a Deu li plan et Deu somnis d'a le
rall: cre:
rall: cre:
cre: cre
rall: cre:
piz p arco rall: p cre: cre

rall.

cres pen

cres pen du

cres pen du

cres pen du

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Trompas
Cort in
Trombos
Tuba
Timpa:
Tani
V I
II
V la
V la
Cont:

mf
dimi.
p
ratingut
cre
sem pre per sem pre-a deu si au
ratin
ben expresat
rall:

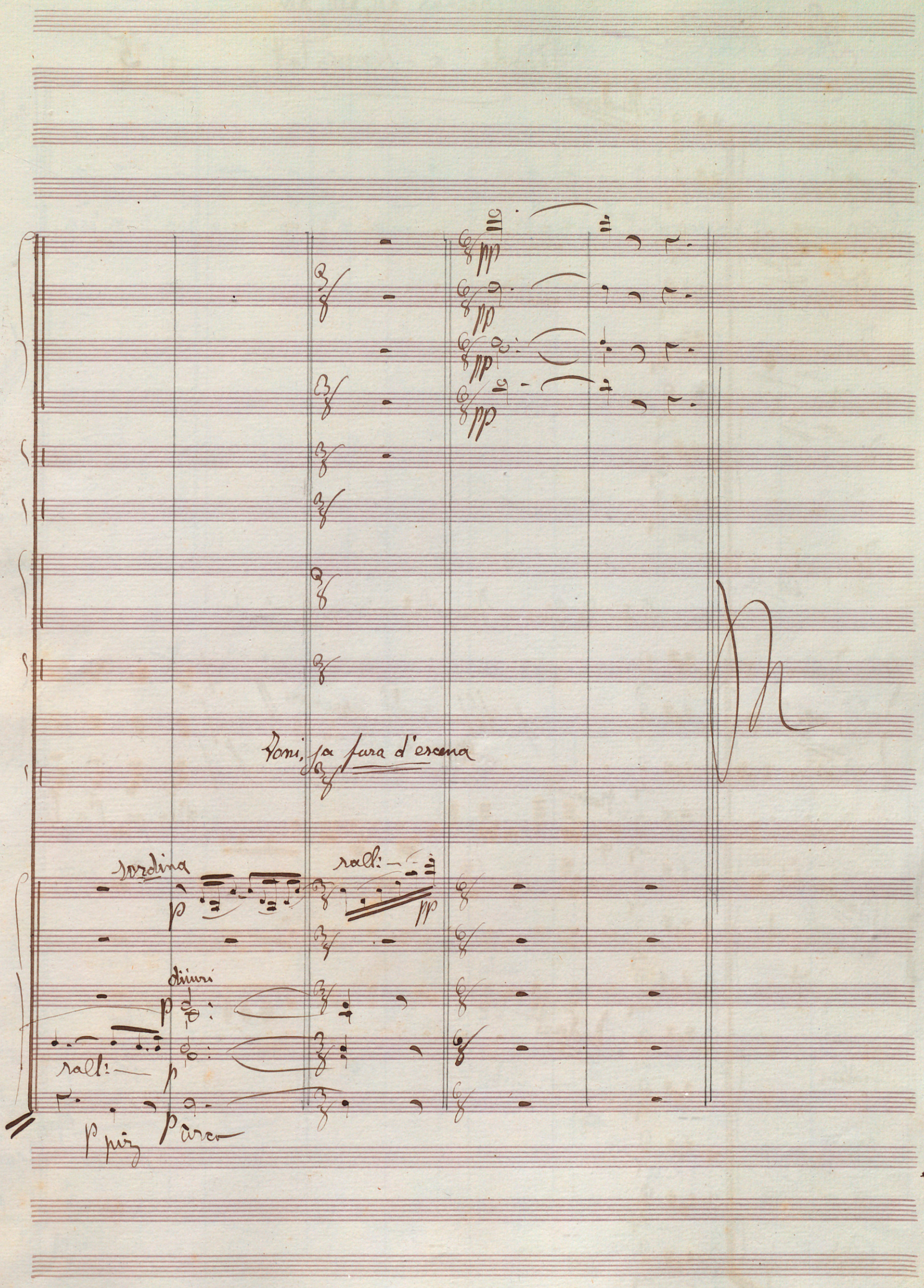
pp
pp
pp
pp
Voni, ja fura d'escena
sordina
p
rall:
pp
diuuri
p
rall:
p
p piz
p arco

J. Pujol Mathieu

Escenas XII, XIII, y XIV

Banda y Tempestat

N 5

Moderat

I Flauta
I Oboe
II Clarinets en la 4
I Fagot
II Trompas en G
II Cornetins en la 4
III Trombons
I Tuba
Timpani la, re

Al dir la Ciu: — Tranquila!.. música de la Banda

Tenors I
Chor II
Baixos I y II

// Alfons del escenari //
Chor y banda de Guitarras y bandurrias //

Vis ca l'a le

Moderat

Bandurria I
Banda id II
Laud
Guitarra

igual

Moderat

Violins I
II
Violas
Violoncelles
Contrabaix

(daridet) ratingut —

Chur

gri a que suis ca l'a mur Quant la Patria'ns cri da Co rrem sens te

Banda

Violas

Contrabaixo

// Lamps z tro fondo //

Chur

mor

B I

II

mf

mf

demi —

Laud

mf

demi:

Guitarra

mf

Violas

p

Contrabaix

pp

Allegretto

Ronda cumensa al fons del escenari y acus tanta ~~fuch a~~ fuch

Banda

Pere: Guerra, estermini, sanch, tot lo que vulgan!

Violas

Cont.ne

dimi

dimi

Banda

cre

cre!

cre

unis 1a 8

Orquesta

Orquesta

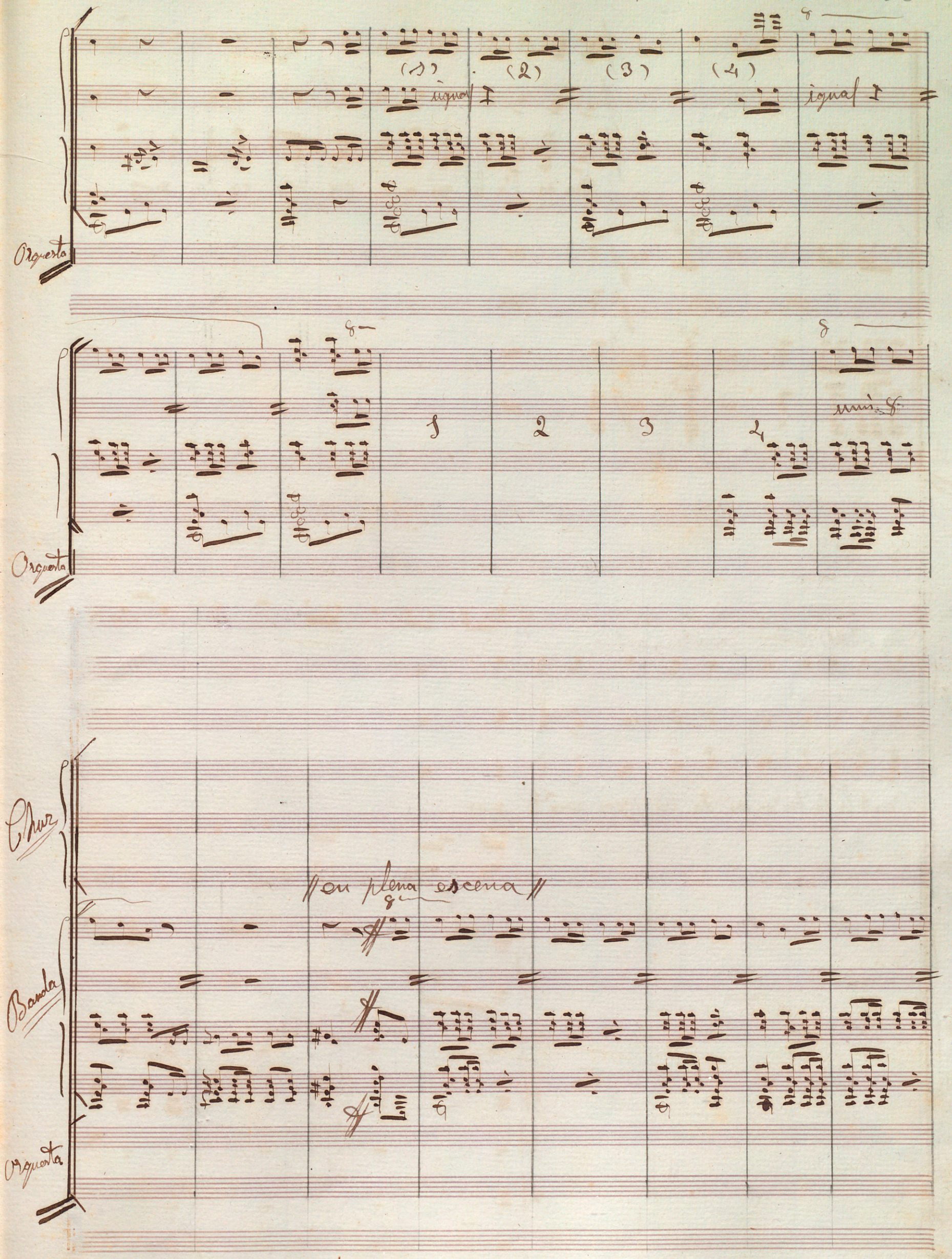
(1)
(2)
(3)
(4)
igual
igual
Orquesta
1
2
3
4
unis.
Orquesta
Chur
Banda
Orquesta
en plena escena

Chor

Vis ca l'a le gri a que vis ca l'a mor

Orquesta

Flauta

(ben balent) ratingut

Chor

Quant la Pa tria 'ns cri da Co rrem rens te mor

Banda

igual I

Violin I

II

dimi

dimi

Violas

dimi

Violo

dimin

Contrabaix

dimi

Allegret

ben tenuto

Baritone

Chor

Bassoon

Vln I

Vln II

Violas

Vcl lo

Cont:

(bocca chiusa)

Ni ne ta d'ulls ne gres Fa

pizz

pizz

pizz

Bondaire

ore

rall:

menus

dri na a mo so sa Es col ta mon cant Tan sols u na es to na Vinch a dis te-a

Clor

dim

dim

Banda

Guitaras

Corda

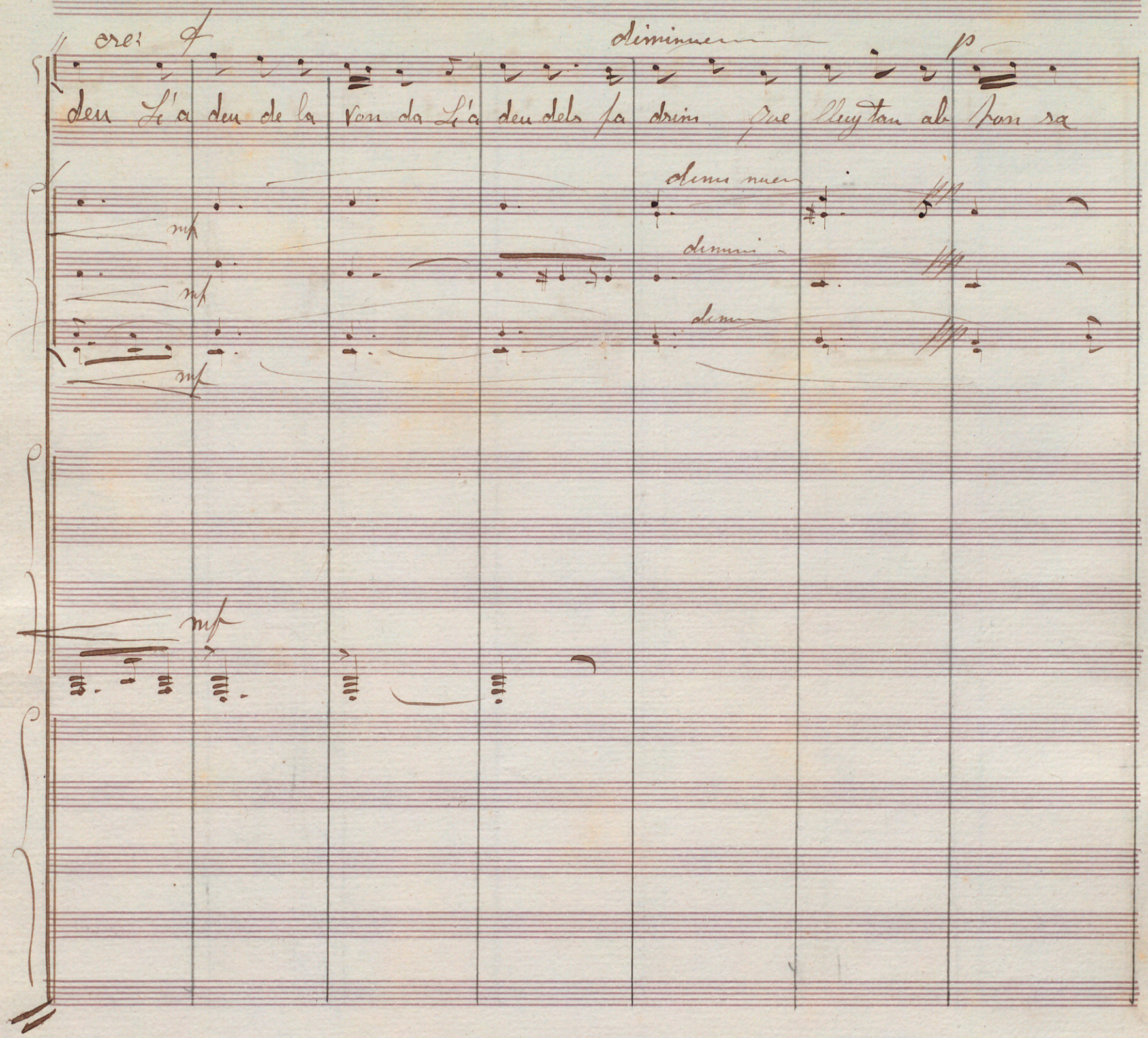
cre: f
diminuen
p
deu Lé a deu de la von da Lé a deu dels fa drins que lleytan ab fon sa
mf
mf
mf
mf
dimi nuen
dimini
dimi
ppp
ppp
ppp

Bondaire

mf dim mf

No plo sis don ze lla Per tan po ca co sa Qu'a ca bat mont cant La tris tur n'es

Chor

dim

dim

pp

pp

Banda

Corda

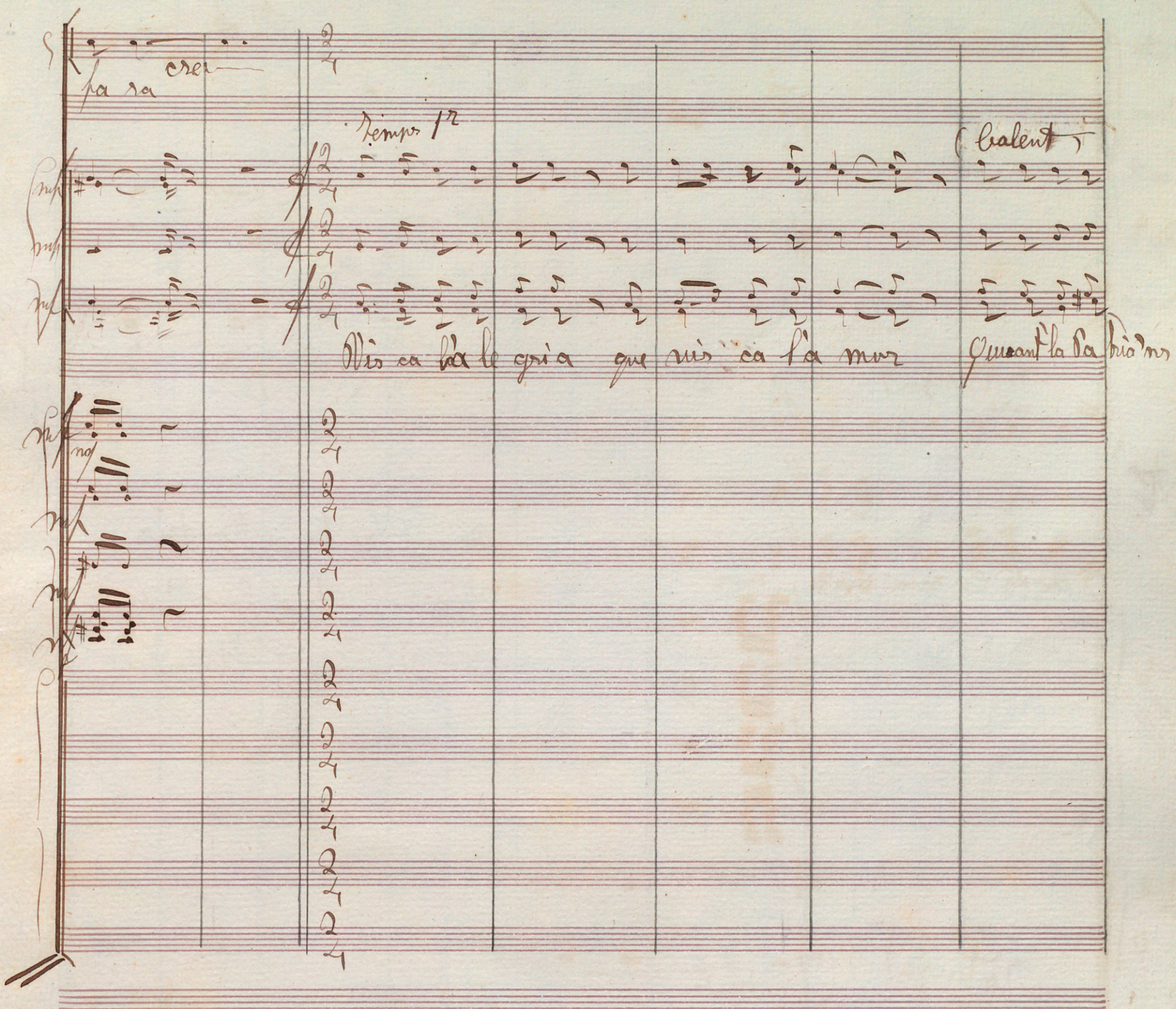
pa ra cre
Temps 1r
(balent)
Vis ca l'a le gri a que vis ca l'a mur
Quant la Pa tria'ns

Flauta
Oboe
Clarinetes
Fagotes
Trompas
Char
Banda
Vn I
II
Viola
Vcello
Contra

Flauti

mf tr

mf

mf

(Slamp) Trà fondo

ratingut

cre-

cri da Co rrem rent te mor

R. = Are tu, Mandria

Man: = Dons la guitarra

R. = Atencio

ratingut

mf

mf

mf (ben lligat)

(ben lligat)

Mandria

Alla và!

Moderat

ab molta intencio

Al gun que jo sèt dì ra qu'es un

B I

B II

Laud

Guitarra

dimi

Trompa I

dimin

dimin pp

Contrabaix

dimin p

(intenzionat)

raig de sol ta ca ra Y cre yent que bus cà a mor Busca rà sols fe ri

(Clamps)

Guitarra

Trompa

Contrabaix

(amaros)

Mandria

ca sa Jo que sem pre te vul gut Com lo cel a la mar bla va Par

Guitarra

Trompa

Contrabaix

pp

dimi — ppp

(balent) ‖ab intensiu‖

Mandria

tei xu ben lluny de tu A com ba tre per la Pa tria No com al tras que tu

Guitarra

Trompa

Contrabaix

Moderat

Fta

Oboe

Ctes en la

Fagot

Trompas en G

Cornetin en la

Trombons

Tuba

Timpani la, re

Mandrià

pp cre — cre: dimi: pp

saps que per cu barts no s'en bar can

No —

Pere: ¡Prou! al cap som! .....

Pere

Moderat

Guitarra

Moderat

Violin

Viola

Violonch

Contrabaix

ppp sempre

ppp sempre

ppp sempre

ben lligat dimi

pp

pp

dimi pp

ben lligat

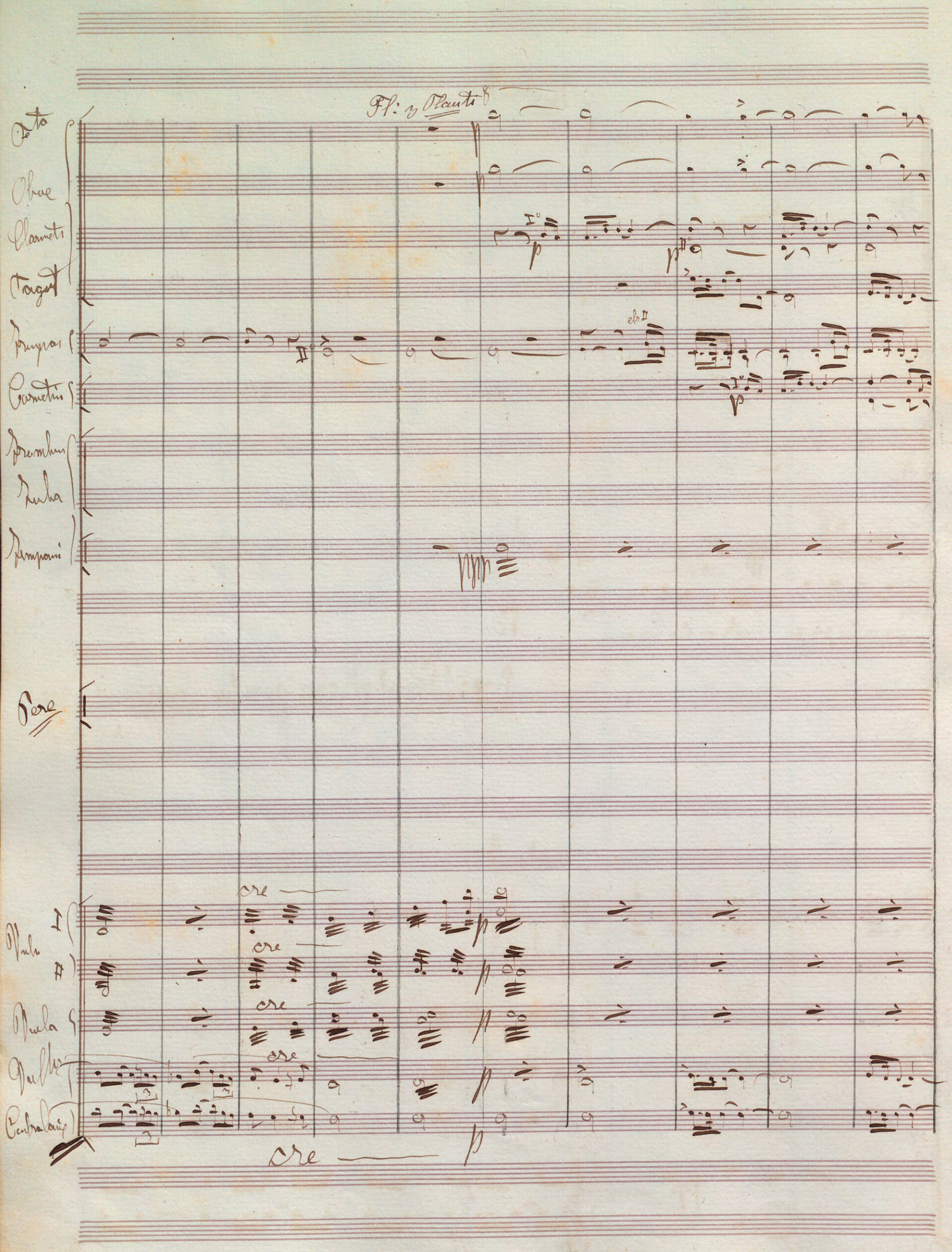
Fl: 2 Flauti
Fl.to
Oboe
Clarinetti
Fagot
Trompas
Cornetini
Trombini
Tuba
Timpani
Pere
Viola
Viola
Viola
Contrabassi
cre
p

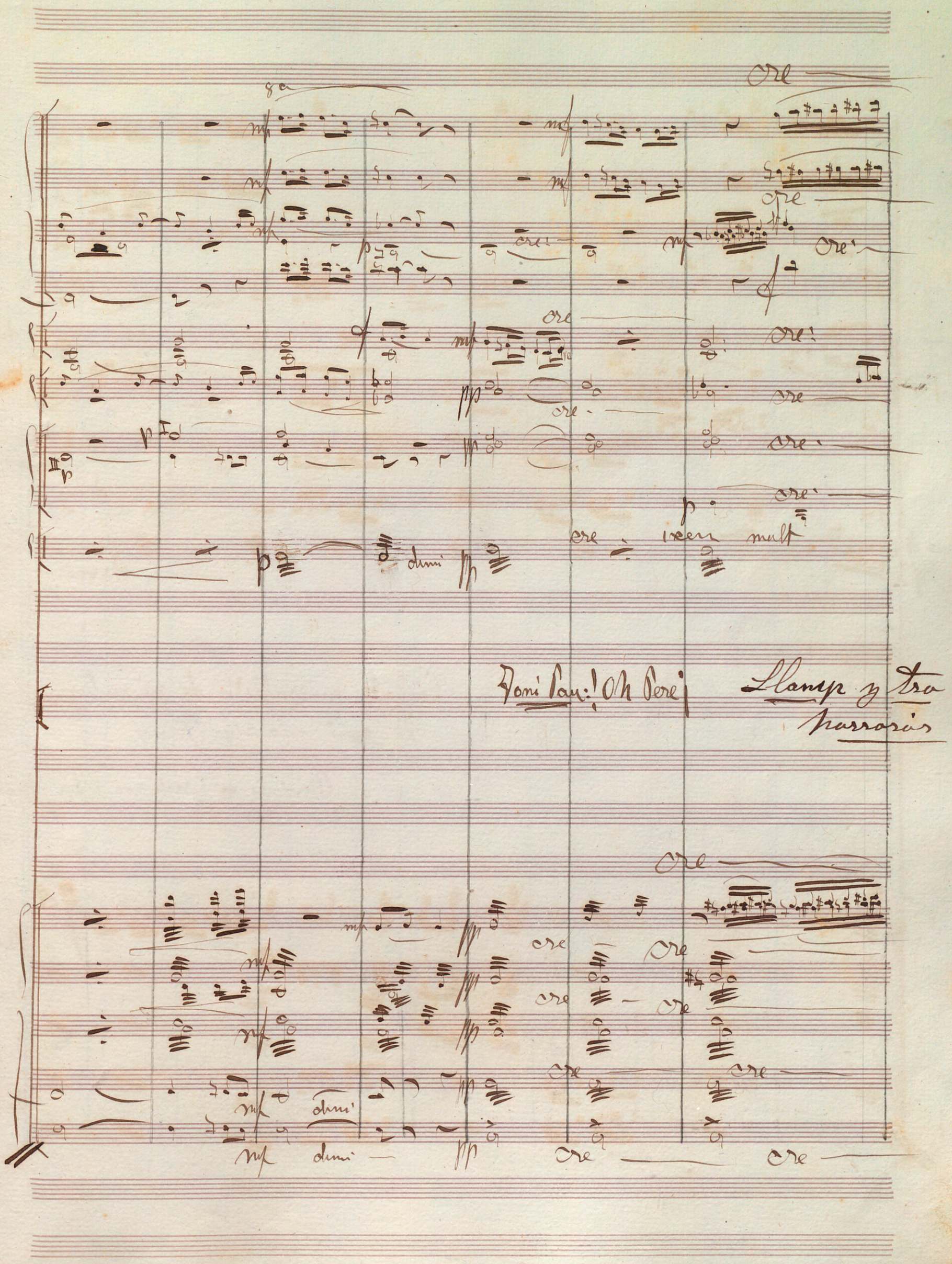
8a
cre
mf
p
pp
dimi
Joni Pau! Oh Peré!
Llamp y tro
parrossás

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Tromp:
Cor^{tin}
Trombone
Tuba
Timp:

dimi
dimi
dimi
dimi
dimi
dimi
dimi
dimi

Toni

Lluyta

Cobart z mis erable! -- de mi no fuges --
--- Je aqui als reus peus ---

Bondaire = Crech que l'ha mort

V I
V II
V la
V lo
Cont:

ab 8

dim
dimi
dim
dim

ab 8a bianca

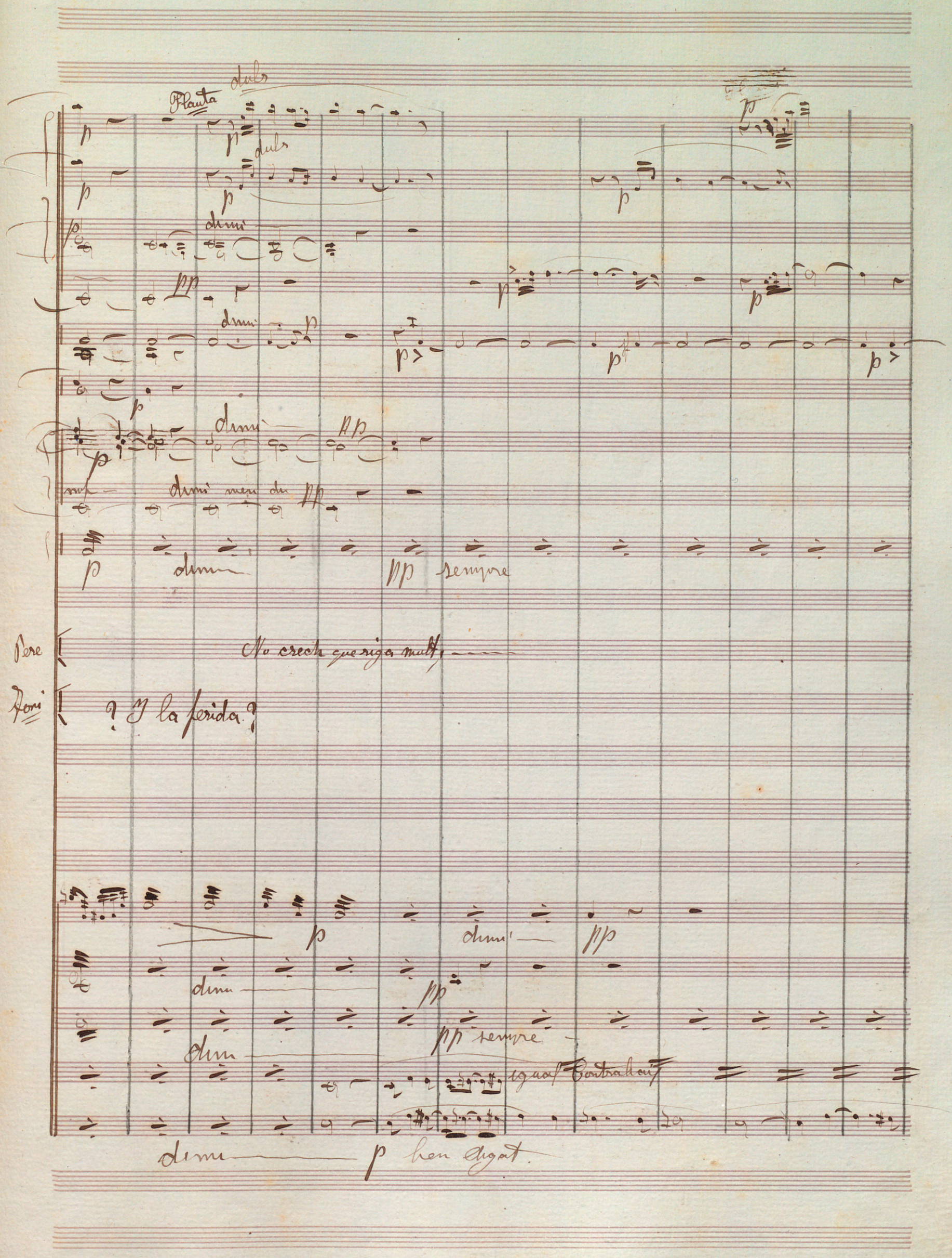
Flauta
dulce
dulce
dimi
dimi
dimi
dimi men du
dimi
sempre
Pere
No crech que riga mult,
Toni
? I la ferida ?
dimi
dimi
dimi
sempre
igual Contrabaix
dimi
bien ligat.

Flauta

p

Trompa

dim

pp

ppp

dim

pppp

Timpani

dim

ppp

Toni

Culs de galeras

rall

ppp

Rall en tan sempre

pppp

J. Pujol Mathew

Escena ultima

Melopea

N° 6

Poch a poch — un poch animat

I Flauta

I Oboe

II Clarinets en si b

I Fagot

II Trompas en fa

II Cornetins en la 7

III Trombons

Tuba

Timpani la re

Parlat | Toni

Ha arribat jà 'l moment .....

Poch à poch — un poch animat

Violin I à solo

Violins I

Violins II

Viola

Violon lo

Contrabaix

dimi

piz

ataca 'l numero a la pausa de Nari: I jo ab nosaltres ....

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
V. Sol
V. I
II
Viola
V. lo
Contr:

dimi — p
dimi p
dimi p
ratin:
rall:
diniri
dimi
dimi
dimi
dimi
p
pizz

Andantino convencional

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Toni
V. Sol
V. I
II
V. la
V. lo
Cont:

rall:

Il dure sempre ab mi aqui, demunt del cor . . . . . .

ben expresiu
p
dimi:
pp
dimi
pp
dimi
rall:
pp
pp
pp

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Toni
V. Sol
V. I
II
V. la
V. lo
Cont:

Fl:
Ob:
Cl:
Fag:
Tromp:
Cort^ini
Tromb^ni
Tuba
Timp:

Toni

Adeu, Ciu! Adeu, Pere! La
Verge de la Guarda vetllara per vosaltres.
nostre recurs
ve ab mi!

V1 Sol
V.
Viola
Vlo
Cont:

poco cre:
cre:
poch cre:
poc cre:
poc cresc:
cre
ab gas

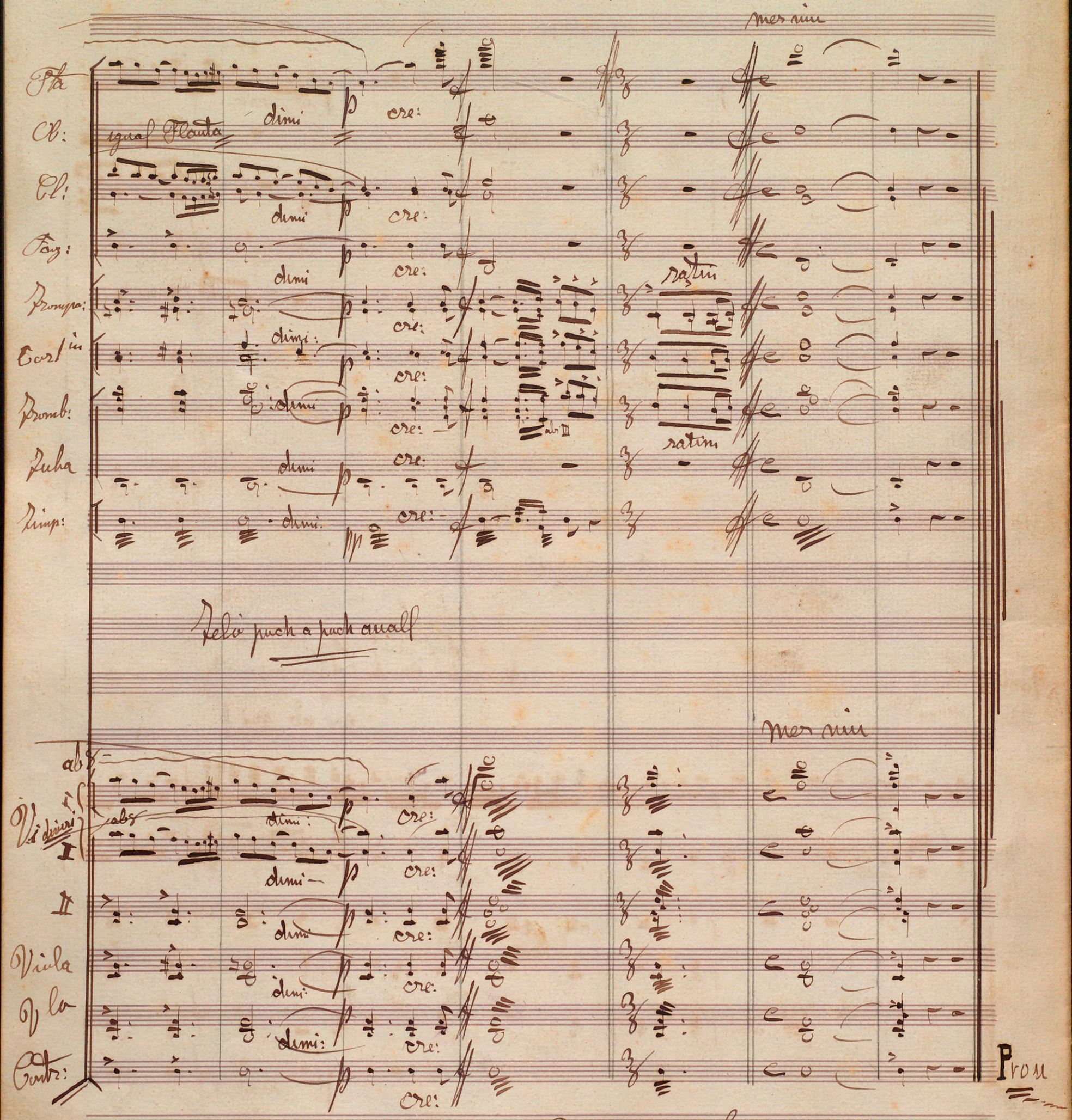

Barcelona Janer 14/1901

Joan Pujol Matheu

La Verge de la Guarda

Drama líric en un acte.

La Verge de la Guarda.

Drama lírich en un acte.

Escenari ≈ Al fondo teló ab montanya de frésteh rocám, la platxa y la mar formant horitzó y resseguint l' immensa bahia de la costa. A últim terme dreta, amagada entre las rocas, apareix l' hermita de la Verge de construcció romànica ab senzill campanar ab esquella: à lateral dreta, seguit de l' hermita y fins à primer terme, abres dels que hi penja una xarxa, y al peu dels abres unas polleras de ridortas. A segón terme y lateral esquerra, una casa ab eixida y emparrat de mitj per avall blanquejada, com igualment blanquejats los marchs dels finestrals y de l' entrada: del darrera la casa surten las popas de dugas embarcacions de pesca: en las parets de la casa hi han clavadas llargas estacas de las que hi pengen aixas, garlopas, barrinas de carenar, setras, estrops y cordas y altras eynas de fuster de mar; apoyadas en l' emparrat, fustas, taulons, entenas y rèms. Més à primer terme, dos cavalls de fusta que sostenen un vigot cuadrejat y per terra encenalls y estellas. ≈ Dreta y esquerras del actor. ≈

Subjectes dramátichs.

En Pere. — }
En Toni-Pau. — } - Germans bessons, pescadors —— 20 anys.
La Sió. —— Puntillaire, filla de —— 18 "
Mestre Bernat. — Mestre d'aixa, marit de — 50 "
La Sumpta. — Pabordesa de l'hermita —— 40 "
En Ganxa. — Alcalde de mar, pare de — 60 "
En Mándria. — Pescador. —— 20 "
Fra Anselm. — Hermitá de "La Guarda" — 65 "
En Nasi. — Pescador —— 60 "
En Martí. — " —— 30 "
Roudaire. — " —— 20 "

- Pescadors - Gent del poble -

= L'acció à Catalunya; en un poble de la costa de llevant y per l'any 1805. Hora, tarde: després de vísperas =

Indumentaria.

Pere, Toni-Pau y Pescadors = Ab curta diferencia: pantalons de fil blau, amples, més ó menos apedassats; samarra escocesa de llana y ample faixa negra ó vermella: barretina curta roija ab giras negras: en Mándria descals; los altres ab botas de sedell: mocador d'herbes y ganivet à la faixa; lo tabaco, pipa y esca à la bossa de la barretina.

Mestre Bernat = Vesteix pantalons de calsa curta de merino negre igual que'l gech y l'armilla, ajustats y ab botonaduras d'assabatx: camisa blanca, corbata negra de much estret; mitjas negras, botas ab sivella: al cap red de seda negre. Afeitat cuidadosament de cara ab llargas polseras de las ditas de garrofa. Molt net y endressat.

En Lauxa = Porta pantalons llarchs blaus y botas: faixa negra, camisa blanca y sobre de tot lo gambeto fins als peus de color ocre fósch y alt coll: barretina catalana llarga y roja que li penja fins à mitja espatlla: alt bastó negre capsat de metall. Porta barba de llop marí.

Fra Anselm = Caputxi; vesteix habit color d'avellana y cinglé del que pengan grossos rosaris; sandalias: llarga barba grisa sens bigotassos y serquillo de rabell cobert pel solideu negre.

La Sió = Gipó ajustat de vellut negre, escotat y ab mànigues fins al colzo y botonadura de plata: mitenas de seda negra rexades qu'arriben fins al colzo deixantlo descobert y prop d'ell y al extrém de las mitenas, passadors de vellut rodats ab sivellas de plata: sobre'l gipó mocador de seda negre bordat d'antiqüeles. Las faldillas de merino negre curtas fins al tornell y acampanadas: al extrém un sobre-pervalá de vellut negre d'un palm d'alçada: devantalet de seda negre ab puntas; mitjas blancas; sabatas escotadas ab sivellas de plata. Al cap red de seda negre

ab gran llassada de vellut sobre 'l cabell y al mitj de la llassada altra rivella de plata: al coll estreta cinta de vellut negre de la que penja, sobre 'l escotat del gi= pó, una creu d'or.

La Sumpta = Vesteix cari igual que sa filla, pero porta las faldillas d'un blau oscur ribetejadas de negre y llargas fins als peus, calsats de rabatas cla= tas y seus sivellas: no vá escotada ni porta red; monyo trenat y llargas arracadas d'or. Lo moca= dor del pit seuse antiquicles y lo devantal seus puntas. Porta rosaris entortolligats à la munyeca à ma= nera de bracelet. =

Autoritats consultadas = Frederich Hottenroth - M. A. Racinet - Le Costume Historique, planche M - M de Uneta - Antoni de Bofarull - Modest Lafuente - Ce= sar Cantú y altres =

Memento histórich

= Any 1805. Regna à Espanya S. M. Carles IV y en la privança del govern y regint la nació en Manel Godoy. Declarada la guerra à Inglaterra en Decembre del 1804, s'aliá Espanya ab Napoleon y juntantse las escuadras francesa y espanyola trabaren combat contra l'inglesa comandá da per Calder en aiguas del cap de Finisterre = y à pesar dels esforsos de nostre almirall Fra= vina, perderem lo combat y degut als desacerts

del almirall francés Villeneuve. Lo dia 22 de Juliol fóu lo de la derrota de Finisterre y lo 2 d'Agost del mateix any 1805 's feu la gran lleva per compensar las pérduas que tingueren, y Catalunya aportá la sanch de sos fills que devia vessarse á dolls en Trafalgar lo 20 d'Octubre del mateix any. En la lleva aquella, en la que catalans y asturs formaren la majoría, pochs poqueren escaparse y foren embarcats uns á Cadiz á reunirse al grós de l'escuadra aliada, al Ferrol altres y á Cartagena algunis catalans que devien tripular las sis fragatas de línea que comandaba 'l Bran Salcedo. L'impopularitat de Godoy era tan extremada que fins las lleys de foment positiu n'eran criticadas, y entre ellas las de las construccions de cementiris, prohibint l'enterrament en las iglesias, y la abolició de las corridas de Toros. Donchs en lo dia de partir la lleva dels allistats catalans á Cartagena, comença l'acció del drama "La Verge de la Guarda".=

Argument y distribució escénica del drama.

= Comença l'obra ab un preludi - sinfonía lligat ab un chor d'una pregaria, qu'á telón caigut, canta'l poble á la Verge: als últims acords de la pregaria aixecan telón. =

Escena I. = Dos pescadors sentats á terra y lateral dretas, arreglan lo trauat d'una xarxa: la Sió, sentadas á lateral esquerra y al peu de las graus de la casa, vá fent puntes al coixí. Finit lo chor, canta en Pere, entre bastidors, una cansoneta amorosa y al repetir la tornada van sortint de l'hermita l'aplech de pescadors y gent del poble que s'en van per diferents indrets, mentres la Sió, al sentir la cansoneta deixa de fer puntes, escoltant entristida y plorosa. En Nasi y en Martí van parlant del miracle de la Verge y dels amors de la Sió y en Pere al punt que surt aquest del darrera la casa y ensemps que de l'hermita surten Pará Anselm y en Sauca.

Escena II. = Dits y Sauca, Pará Anselm y Pere que surt capficat y entristit, caminant apoch apoch y ab lo cap baix =

Pará Anselm al veure tant entristit al Pere li pregunta la causa y aquest li contesta mostrantli á la Sió: per altra part en Sauca, en Nasi y Martí parlan de la lleva y van burlantse del Pere, escarnint son amor per la Sió que l'alcalde de mar assegura será per son

fill com li té promés Mestre Bernat: à poch recu=
llen en Nari y Marti la xarxa y polleras y
s'en van pel fondo, mentres en Gauxa s'en en=
tra à casa Mestre Bernat, saludant afalaga=
dor à la Sió y mentres Frá Anselm procura
encoratjar al Pere prometentli que potser son
amor será lo premi al retornar de l'escua=
dra. Frá Anselm segueix al Gauxa à casa
Mestre Bernat.

Escena III. = Pere y la Sió: en Pere atansantse à la ca=
dira ahont sen la doncella y apoyantse al respal=
do: ella lo mira acostarse somrient = Al veurel la
Sió tant entristit li pregunta que li pássa y ell, con=
templantla amorosament, li contesta qu'es tant trist
com senzill; que la sort lo fá partir per la
lleva y que partint tem no poguer lograr las
esperanças fundadas en son amor. Protesta
la Sió y en Pere, emocionat, promet regalar
à la Patrona un cingle de seda y or si sos
amors arriban à bon port al tornar de la
guerra. Aixécas la Sió. Promet esperarlo y comen=
ça llavors lo dúo ab mutuas protestas d'esti=
mació. Finalisat lo cant s'en entran à l'her=
mita los dos enamorats per jurarse devant
de la Verge fidelitat, al mateix punt qu'en=
tra à escena en Toni-Pau qu'es queda
mirantlos y venint à tréurel de sa contem=
plació y mutisme en Gauxa.

Escena IV. = Toni-Pau y Gauxa: aquest s'assenta ab banch

del emparrat y Toni-Pau resta dret á son enfront.=

Veyent en Toni-Pau lo posat pensatiu del Sauxa li pregunta la causa d'estar tant encaparrat y aquest li recorda qu'aquell es lo dia destinat pera partir los de la lleva y que'l seu fill Máundria deurá partir com los demés; qu'á pesar d'haber buscat un substitut prometentli bona paga, no ha pogut trobarne cap. Toni-Pau li diu, á propósit de substitució, qu'ell se presenta per rellevarne un altre y en Sauxa esperançat de que poder puga rellevar á son fill, li aplaudeix la pensada y promet pagar en gran. Sonrient li esplica Toni-Pau que si está decidit á embarcar no es pás ab l'intenció de tréuren profit, sinó per reparar una injustiçia de la casualitat: en un mot; que com la lley de lleva senyalava que debía partir lo fill major de cada casa que tingués vint anys, ell se creya ab dret y volía substituir á son germá Pere que per éser berví era tant com ell. En Sauxa no comprén la determinació y previngent un perill per son fill respecte á la fió si en Pere no s'embarca, vol combatre la decisió de Toni-Pau sens lograrho. Es en vá que li parli de sórt y llibertat puig qu'está decidit á portar á cap sos intents. Aixís discuteixen y en la discussió'ls trobam en Pere y la fió del retornar de l'hermita.

Escena V. = Dits y en Pere y la fió = Lo mateix en Sauxa

la voluntat de Toni-Pau procurant buscar ab en Pere un ausiliar perque aquest no acepti la substitució y lograr aixís tenir més segura à la Sió per son fill. De moment s'oposa 'l Pere à la idea de son germá, fentli veure qu'ha sigut casi providencial lo recaure en ell la obligació de partir à l'escuadra. No s'entén de rahons Toni-Pau y contesta qu'ha fet prometensa d'allistarse per en Pere y que las prometensas si's fan son per cumplirse demostrant ab fermesa sa decisió. Procura la Sió fer entendre al Pere la voluntat de son germá pregantli que no'l distrega. Toni-Pau, burlantse del Ganza li ensenya 'l joch que té preparat, dientli qu'encar que quedi per vetllar per en Mándria, ferá més ell partint que l'alcalde de mar quedant en terra perque la Sió será de qui tinga d'ésser. Persisteix en Pere en no aceptar y llavors Toni-Pau li diu que partiran tots dos. Devant de tanta fermesa cedeix en Pere escoltant los prechs de sa estimada que diu à tots que la decisió de Toni-Pau li portará sórt: s'abrassan los dos germans, despedeixse la Sió d'ells entrant à sa casa seguida d'en Ganza que, tement un fracás per son fill, entra à explicar à Mestre Bernat lo qu'está passant.

Escena VI. = Pere y Toni-Pau =

Enternit en Pere pel sacrifici de son germá li fá confidencias de son amor y lo molt que la estima à la Sió y dientli que si ha acep=

fat ha sigut perqué arabés d'un cop la tristesa de sa estimada. Promet en Pere pagar à son germá aquell sacrifici y lo beneheix en nom de sas pares, jurantli que viuran sempre junts. Acompanya Toni-Pau al Pere fins al fóro preguntli que'l deixi puig vol despedirse d'aquells entorns que tant estima y ahont sempre ha viscut y que potser no tornará à veurens. En Pere li diu que no temi y que'l cor li diu que sa partida no sols no tindrá desgracia sino que fins li será sortosa. Despedeixense y després de contemplar Toni-Pau partir à son germá, retorna à primer terme.

= Mentres se despedeixen los dos germans, en Pauca surt de la casa y passa depressa en busca de son fill =

Escena VII. = Toni-Pau =

Aquest, al veures sol, mira la casa de Mestre Bernat y vá recordant las paraules del Pere y de la tió respecte à sa sort, mentres l'orquesta vá preludiant los primers acords d'una romansa que canta y en la que's despedeix de sos records y esperancas, de la terra natal y de son amor. Acabat son canto s'en vá per la dreta, dirigint una amorosa mirada al casal é internantse pel bosch. L'escena queda un instant sola y sentintse una animada conversa de l'alcalde de mar y son fill que s'atansen.

Escena VIII. = Ganxa y Mándria =

Apareixen los dos pel fondo, entre las rocas, parlant ab vivesa y ab gestos animats; donant entenent en Ganxa à son fill de que 's dicideixi à parlar à la Sió d'una vegada y tement que no n'hi ha prou dels compromisos de Mestre Bernat si en Mándria no 's capta la voluntat de la padrina. Aquest promet tot cuant vol son pare y llavors en Ganxa per no perdre temps vá à buscar à Mestre Bernat. Mándria, al quedar sol, demostra no tenir molt interés en lograr la Sió. Retorna en Ganxa que surt de la casa acompanyat del mestre d'aixa.

Escena IX. = Dits y Mestre Bernat =

= Dirigeixense al emparrat de la casa sentantse al banch d'obra =

Dialogat entre ells referent als plans y projectes del casament de la Sió ab en Mándria y exposant en Ganxa à Mestre Bernat lo temor que té de que no embarcant en Pere, la Sió no faci cás de son fill. Mestre Bernat promet fer váldrer sa autoritat, prometent que sa filla, atenentse à sa voluntat deixará las que 'n diu cabories ab en Pere y com no vol deixar las cosas à mitj fer los prega qu'esperin à que surtin sa muller y filla que no poden tardar ja que de costum solen surtir à aquella hora à sentarse al emparrat. Parlan després de la lleva y de la pragmática de Godoy

prohibint l'enterrament en las iglesias, cuant s'interromp son parlament per apareixer en escena Frá Anselm y la Sumpta y casi seguit la Sió qu'entra à escena recordant à mitja veu la tonada de la cansó del Pere: "Bell marineret," — etc.

Escena X. = Dits y Frá Anselm, la Sumpta y la Sió =

Sentats sota l'emparrat de la casa, están collocats en la següent disposició: al mitj Mestre Bernat que té al Gauza à la dreta y à Frá Anselm á l'esquerra; frontera ab ells la Sumpta y à son costat la Sió; en Mándria dret y recolzat en ló pilar del emparrat parla ab veu baixa à la Sió, entenentse sols alguns mots de sa conversa, mentres politiqueijen Mestre Bernat, En Gauza y Frá Anselm y ficant la Sumpta cullerada en totas las conversacions. La Sumpta s'entreté en acabar uns escapularis qu'entrega després à Frá Anselm pera que 'ls benehesca y los donga als qu'han de partir de la lleva, y la Sió que començá fent puntes deixa la tasca perque s'ha anat enfosquint. En Mándria persisteix en demanar paraula de prometatje à la donzella que li contesta haber fet prometensa à la Verge d'ésser d'en Pere ó de ningún més. Despit del Mándria al véures rebutjat y que promet despedirse de la Sió aquella mateixa nit deixantli record de sa partida. Ella vol tréureli del cap aquella fatlera y aixis van discutint perque

tem la Sió un escándol y ab la discussió s'entera Mestre Bernat del fracás. Despedeixense en Gauxa y en Mándria no donant l'alcalde gran importancia al fet y quedant en escena:

Escena XI. = Mestre Bernat, Frà Anselm, la Sumpta y la Sió =

= La Sumpta dreta darrera son marit; mestre Bernat dret é irat devant sa filla que sentada plora amagantse la cara ab son devantal: Frà Anselm sentat en un extrém =

Encoratjat lo mestre d'aixa al veure que sa filla s'oposa à sa voluntat, l'increpa vivament y fá cárrechs à sa muller perque creu qu'ha consentit aquell enamorament: la Sumpta's defensa y cuant més viva es la discussió, interué Frà Anselm pera posarhi pau. Mestre Bernat diu que no vol transijir y que's cumplesca sols sa voluntat; prega à Frà Anselm que procuri convencer à la Sió y ab molt despit los deixa entrant à sa casa y encomanant à sa filla que mediti bé la resolució que prén.

Escena XII. = Frà Anselm, la Sumpta y la Sió =

= Frà Anselm s'assenta al costat de la noya parlantli ab actitut de sermonejar, mentres la Sió se l'escolta mirant fixament à terra. La Sumpta no parla en tota la escena =

Frà Anselm comença per dir que sent molt aquell disgust pero que no té altra remey que tornar per l'autoritat de son pare: diuli aixi mateix

que no's faci il·lusions puig que son amor no es ferm encare y que partint en Pere ella mudará de parer: la Sió li diu que son estimat no s'embarca perque en Toni-Pau parteix en son lloch y que no pot obehir à son pare perque ha jurat per la Verge ésser del Pere ó de ningú: admirat Frá Anselm de trobar obstacles, respón sentenciosament qu'una donzella no deu jamay jurar semblants cosas y més si's contraposen ab la lley de Déu que mana honrar pare y mare; que desobehirlos no es honrarlos y que tem ab un cástich del Etern y lo menyspreu dels homes si no acata la voluntat de son pare. Acongoixada la Sió plora amargament mentres la deixa'l frare encomanantli humilitat y obediencia. Creyent haber convensut à la Sió, entra à donar coneixement à Mestre Bernat de son misatje.

Escena XIII. = La Sumpta y la Sió =

= La primera s'assenta al costat de sa filla y per consolarla l'abrassa, mentres la Sió té son cap apoyat en la espatlla de sa mare =

Solas las dos, prega la Sió entre plors à sa mare que l'ampari perque ella tem morir si violenten son amor. Contesta la Sumpta que, contra son desitj sa voluntat res hi pot ab Mestre Bernat qu'es l'únich jutje en la familia: que prón voldría ella calmar son desconsol ab una esperança falaguera, pero que coneixent à son marit creu que tot cuant faci será inutil si es que no empitjóra

ta causa; li aconsella que no's desesperi y tinga calma y serenitat, que'l temps pot canviar las cosas y, sobre tot, que confie y reni à la Verge de la Guarda perque la ampari y protegeixi.

Escena XIV. = Nitas y Mestre Bernat =

= Al principi sentat aquest al costat de sa filla, s'aixeca irat al veure no la convens y al final entrant tots entristits à la casa precedits de Mestre Bernat =

Al retornar lo mestre d'aixa diu que li plau lo que li ha manifestat Jfrá Anselm y que ja esperaba que la fió no seria voluntariosa: la noya frega à son pare que no violenti sa inclinació puig que l'estima de cor al Pere: que li demani tot cuant puga donarli pero que no pot donar los sentiments de son cor perque aquest no li pertany. Mestre Bernat s'hi enrabia de ferm: la fió, penjantse à son coll, lo besa y acarantonant suplicantli la deixi viure en son amor; que pensi que'l Pere es un minyó honrat y treballador y que l'estima tant à n'ella. Mestre Bernat diu que no es que posi tatxa al pretendent, pero que persisteix en sa ordenança perque à altres ha donat paraula y vol que's cumplia. La dumpta busca mitjansar entre sa filla y son marit ab lo que, aquest resolt à tot, acaba prometent que ó la fió cumplirá y's doblegará à sa voluntat ó la tancará à un convent, pagant ab sa llibertat la rebeldia.

= A tot això s'es fet ja nit y acabat lo precedent dialogat s'en entren à la casa, d'ahont surten à dos instants la

Sumpta acompanyada de Frá Anselm que's dirigeixen á la hermita; hi penja à la porta la Pabordesa un fanal encés, besa la má del frare qu'entra à la capella y retorna à sa casa: al retornar se veu l'esclat d'un llampech y senyantse la Sumpta entra à sa casa tancant la porta. Comença fonda y llurjana tronada ab llampegueij de tant en tant. L'escena queda un moment deserta. =

Escena XV. = Toni-Pau =

Que surt d'entre las barcas y com vigilant. Ha sorprés prop del sorral al Mándria que junt ab altres fadrins y rondaires combinaven una cantada à la Sió. Tém quelcom que'l cor li diu y se proposa estar alerta. Sent qu'algú s'atansa à la casa y corre à amagarse entre'ls abres, adonantse qu'es son germá Pere'l qu'arriba.

Escena XVI. = Pere y poch després la Sió =

Entra'l Pere per entre las rocas, mira los voltants de la casa ab cuidado y ajupintse cull un grapat de sorra que tira à un dels finestrals de la casa. S'obra à poch lo finestral y surt la Sió. Recolzat en Pere al emparrat, parla ab ven baixa à la Sió de sa felicitat; de que ha volgut Déu qu'ell se quedés al poble prop de la qu'estima y que sols sent lo veure partir à son germá encar que confía en que la Patrona guiará sos passos. A tan tendres records no s'esbarceix la tristor de la donzella y notanthes en Pere ni pregunta la causa y si sa tristesa es també deguda al sacrifici fet per Toni-Pau

= La tronada vá sent més forta; la tempestat avança = Pregunta Pere si dupta de son amor ó si no'l voll ella com avants: contesta la Sió que molt l'estima pero que si está trista 's deu à que sabentho tot son pare s'opo=ra à son amor: que lluyta entre dos afectes; son amor per ell y son deber per son pare que són incompatibles: si creu à son pare, pert al Pere y si té son amor desobeheix al pare. Prega à son es=timat que l'aconselli y li diga que pot fer: con=testa en Pere qu'ell res hi sap; qu'estima y no ra=hona; que té afectes, no concells ni paraules. Que devant del dupte d'ella res hi pot dir sino es que compréu sa inmensa desgracia. Parlament ten=dre, íntim, interrompût de sopte pel só d'unas guitarras al lluny y lo cant d'una copla core=jada. = Continua forta la tronada. Pausa breu = En Pere al sentir la ronda pregunta qué pot ésser y la Sió li manifesta la por que té de que siga en Mándria qu'al veures re=butjat per ella li ha promés fer soroll y su=plica al Pere que s'en vagi. Aquest que ja s'ho veu tot perdut, no sols no vol partir, sinó qu'encoratjat, promet acompanyar lo soroll y esperar al Mándria resolt al que's presenti. Desesperada la Sió vol distrénsel dientli que será pitjor si fan escándol y ell, no atenent las rahons, sols espera lo moment de poguer sortir d'aquella situació enotjosa y falsa. La Sió, intranquila, tanca lo finestral y en Pere

s'amaga darrera l'emparrat.

= En aquest precís moment entran à escena los del chor capdillats per en Mándrias. Quedan los del chor en grupo devant de la casa y d'esquena al abres; lo Rondaire más à primer terme y al mitj del escenari en Mándria =

Escena XVII. = Pere, Mándria, Rondaire y Pescadors =

= Cantan los pescadors una copla à la alegría, al amor y à la Pátria que 'ls crida à quersejar: canta lo Rondaire altra cansoneta à la tió, donantli la despedida dels padrins qu' embarcan y finida la cansó canta y repeteix lo chor la tonada primera. Cambi y pausa curtas, y en Mándria ab forta veu y accentuant las paraulas, canta una copla agressiva per en Pere, à la tió à la que diu qu' ha estimat, no com altres per per casa, sinó de cor y qu' à pesar d'això parteix à lluytar per la Pátria, no com altres que no s'embarcan per cobarts. = Pausa brusca y sortint de l'emparrat afronta al Mándria trabantse de paraulas: La tempestat es forta i los llamps se succeheixen y la música preludia altra tempestat. = Diu en Pere qu' ell de dimes ni 'n té ni 'n busca; que tenint barca y peixos al mar ja no vol més y que si prefén à la tió es per lo que val com cor y per lo molt qu' ella l'estima: diu al Mándria que volguer à viva força l'amor d'una padrina es no tenir sentiments y que l'enveja es ma=

la concellera; qu'ell es un pop arquerós que s'aferra allá ahont pot, pero que si's descuida li girará la bossa. Diuli aiximateix qu'ell no es cobart y si en Mándria que no tenint pit per buscarlo á solas s'ha de fer acompanyar d'uns cantaires que ni vergonya tenen d'anar en sa companyía. L'escomet en Mándria y d'una trompada del Pere cau per terra: l'escometen llavors los de la ronda y en Pere per salvarse, recula amparantse darrerá'l vigot y prenent de pas un'aixa ab la que's fá respectar tenintlos á tots á rotllo; mentres en Mándria aprofitant un descuit en que'l Pere 's defensa dels de la ronda se li tira al demunt ab lo ganivet á la má.

Escena XVIII. = Dits y Toni-Pau =

— Surt com un esperitat Toni-Pau d'entre 'ls abres, advertint ab un crit á son germá lo perill, tirant per terra dos homes que té al devant seu y agafant pel darrera els brassos al Mándria, no tant á temps qu'aquest no fereixi al Pere en un brás. Al veure Toni-Pau ferit al seu germá lluyta ab en Mándria breu estona, li fá caure lo ganivet als peus del Pere, y lo rebat per terra, cayent en primer terme sense sentits. En Pere ferit s'apoya en lo vigot. En Toni-Pau afronta als de la ronda tractantlos de cobarts y acostantsi los desafia: los de la ronda al veure al

Màndria per terra y al Toni-Pau fet una fera van recullant y donant escusas.

= Al moment de la ferida del Pere y de caure en Màndria tró horrorós y la tempestat en tot son poder. Esa música es graficament descriptiva y vàn sedint per moments música y tempestat fins serenarse =

Escena XIX. = Dits, Mestre Bernat, la Sumpta y la fió que surten de la casa y à poch Frà Anselm que vé del'hermita = Esa Sumpta ajenollada en terra assisteix al Màndria, la fió envena ab un mocador lo brás ferit del Pere: grupo de roudaires a dreta comentant lo fet y altre grupo à esquerra compost de Mestre Bernat, Toni-Pau, Roudaire y Frà Anselm =

– Ab l'esbalot moguts, lo tró horrorós y lo crit d'en Màndria al caure surten tots: La fió al veure ferit al Pere tem per sa vida y queda tranquilisada quant son amount li jura que no es res d'important. Mestre Bernat se fá esplicar per Toni-Pau lo fet qué el Roudaire també esplica, mentres la Sumpta ajudada per dos de la ronda van retornant al Màndria. Arriba Frà Anselm qué al veure semblant espectacle fá anar avisar per un del chor al Banca y mentres Mestre Bernat li esplica la causa d'aquella escena, Frà Anselm li aconsella no s'oposi al casament de la fió ab en Pere. Màndria vá retornantse y al tornar l'esma pregunta qué es del Pere y

al enterarse de que l'ha ferit llengerament demana per véurel: si acosta en Pere y en Mándria li demana que perdoni sos insults y lo dany causat, renunciant ell à la Sió que comprén estima de cor al Pere: aquest lo perdona y Mestre Bernat promet, à instancias de sa muller y filla y de Frá Anselm, casarlos tant prompte com sia güarit en Pere de sa ferida.

Escena XX. = Dits, Sauxa, Pescadors y gent del poble = = En Sauxa corre à son fill al que sosté ab l'ajuda de Frá Anselm. En grupo à l'esquerra Mestre Bernat, Toni-Pau, Pere, Sió y Sumpta. Altre grupo de cantadors y gent del poble = Al final, de cara à l'hermita y descoberts, cantan l'imne à la Verge =

Arriba recelós en Sauxa tement per son fill y acompanyat de grupos de gent que s'han enterat de lo succehit y al veure al Mándria salvat y reconciliats en Pere y Mestre Bernat diu que tothom donga per olvidadas las ofensas y que cada hu cumplesca son deber. Anima al jovent à embarcar y vol endursels, cuant Frá Anselm los recorda qu'avants de partir dehuen donar un aden à la Verge de la Guarda. Dirigeixense tots à l'hermita y al peu d'ella entonan un imne de despedida y repartint després Frá Anselm benediccions y escapularis

y retirantse per tots indrets de la platxa la gent, acompanyats del alcalde de mar y de Frá Anselm.

Escena XXI.= Al mitj del escenari Toni-Pau feint á la dreta á la fió y á son germá á l'esquerra: Mestre Bernat y la dompta darrera sa filla: al partir l'envoltan tots=

— En Toni-Pau abrassa á son germá emocionadissim com ell mateix, mentres la música repetix lo motiu de la romansa y en Pere demana á Mestre Bernat consentiment perque puga Toni-Pau abrassar á la que té d'ésser sa germana: donat lo permís s'abrassan y ella tregentse son escapulari lo penja al coll de Toni-Pau qu'ha agafat una má á la fió y un altre al seu germá y los hi besa, dihent que'ls desitja felicitat, molta felicitat y que de tant en tant s'enrecordien un xich d'ell que tant los vol y pels que gustós se sacrifica. Vivin per vostre amor, los hi dix, com jo visch per vos altres. L'acompanyan tots cap al fondo, vá caygent pausadament lo teló als acords del motiu de la romansa, ab los que fineix l'obra

Teló.

Breu estudi psicológich dels caracters.

En Pere = Jerm, decidit, treballador y entussiasta en sos afectes: net y curiós, endressat. D'una imaginació viva y fácil paraula.

En Toni-Pau = Trevallador com son germá; retingut en sos afectes; de tracte expanssiu y sabent dissimular ab rialles los plors de l'ánima.

La Sió = Humil y apocada; de tendres sentiments y ab gran amor pel Pere y gran respecte al seu pare: religiosa. Caracter seriós: no té altra confidenta que sa mare. Neta y ab natural elegancia en son vestir. Cor plé de poesía.

Mestre Bernat = Home de pulcritut estremada y extremadament enérgich y fins voluntariós: no pot sofrir contrarietats y vol ésser arbrit absolut en sa muller y filla. Adinerat y aferrat à las clássicas costums, creu que demostrar amor y carinyo à la familia, es mostrar debilitat de caracter y rebaixar autoritat. Ha sigut gran trevallador. Home de pocas paraulas; casi sentenciós y amich de politiquejar.

La Sumpta = Dona sense voluntat, apocada; lo revés de son marit. Sa déria es la curiositat, l'anar neta, parlar ber las butxa=

cas y cuidar de l'hermita y de la Verge. Caracter irresolut y amiga de refrans. Estima molt á sa filla y marit al mateix temps que'l temp.

En Ganxa = Pagat de s'autoritat d'alcalde de mar: amich de tothom y de ficarse en la vida y actes de tots: critiquejador, set ciencies. Li agraden los enredos y donar consells: son fill es la nina del seu ull y tot es poch per ell.

En Mándria = Deixadás, calsassas y apedassat, casi brut: temerari y tossut: impertinent. Amich de bulles y ballades y rondas. Per ésser fill del alcalde de mar y ésser rich son pare, se creu un gran partit, lo que li dona presunció. Es un arreplega carbassas.

Frá Anselm = Frare casi asceta; evangélich. Plé de sermons y paráboles: una mica fica taxes de totas las casas. Li agrada fer de conseller y componedor. Adoració á la Verge per la que procura sempre tant com pot.

Pere Joan Llort.

= Barcelona, 16 Decembre del 1900 =